

13. roč. – 5/2003

Cena 5 Kč

Hukvaldský

vydává obec Hukvaldy.

Mimo jiné se dočtete, co nás

čeká na úseku investic, o úpravě hřiště

v Rychalticích. Škola informuje o prvních dnech školního roku. Informace o působení nového kněze v rychaltické farnosti a jak proběhlo setkání turistů na Hukvaldech.

občasník

Obsah

ÚVODEM

SPRÁVA OBCE

Zpráva o 5. zasedání obecního zastupitelstva ze dne 15. 10.	3
Co nás čeká do konce roku na úseku investic	5
Opoziční sloupek	7
Kauza Rychaltické hřiště	7
Úprava centra v Rychalticích	9

ZE ŠKOL

Základní škola Leoše Janáčka Hukvaldy na počátku nového školního roku	9
Rada školy	11
Mažoretky – Bystroušky	11
Soustředění mažoretek — Hadinka 2003	11
Jak oslovujeme, ty které máme rádi?	12
Malá slavnost	12
Podzim	13

Z FARNOSTI

Rozloučení	13
Z rychaltické farnosti	14

MINULOST A PŘÍTOMNOST

Vznik zástavby na Hukvaldech	14
Anketa Strom roku 2003	17

Z KULTURY

Rodina Leoše Janáčka	18
Prestížní galerie Mánes — Praha	18
Sezóna 2003 na hradě hukvaldském... ..	19

ZE SPORTU

Zájezd odboru KČT na Velkou Fatru	20
Tenisové léto 2003	21
Místní soutěž sportovní všestrannosti	22
Bilancujeme sraz turistů Moravskoslezského kraje	23
Poděkování Hukvaldským	25

VÍTE, ŽE...

Vítání občáňků	25
Kalendárium — Vzpomínka	26
Svátek plný úcty	26
Sousedé, a Hájov znáte?	27
Pozvánka	27
Vína pro různé skupiny obyvatel	28

NAŠE RADY

Aktuálně k reformě veřejných financí (1.)	28
---	----

INZERCE

NEPŘEHLÉDNĚTE

Úvodem

Předposlední letošní číslo vydáváme těsně před koncem října, kdy vzpomínáme na naše zesnulé příbuzné, přátelé, známé, spoluobčany, proto jsme zařadili malé připomenutí svátku i těch, kteří nás opustili.

Začínáme ovšem děním v obci: co nás ještě čeká na úseku investic do konce roku. Pokračujeme články o jednání zastupitelstva (abychom je mohli uvést, posunuli jsme o dva dny termín uzávěrky). Otiskujeme v plném znění dopis Ministerstva pro místní rozvoj, který objasňuje, proč obec pozbyla dotaci na výstavbu chodníku. Dvěma příspěvky se vrátíme ještě k úpravě hřiště v Rychalticích. Oba jsme zařadili proto, aby si čtenář mohl o věci učinit úsudek.

Škola informuje o prvních dnech nového školního roku, o radě školy, o mažoretkách, o malé oslavě a dalších. Kresby stromů z písmen jsou od žáků 9. ročníku.

Přinášíme vzpomínku na zesnulého duchovního správce P. Šamaje a informaci o působení nového kněze v rychaltické farnosti.

Můžete si přečíst další část seriálu o vzniku zástavby na Hukvaldech. Také se dozvíte, jak dopadlo hlasování v anketě Strom roku 2003, kde byl jedním ze soutěžních stromů buk rostoucí v hukvaldské oboře.

V rubrice Kultura přinášíme malou vzpomínku na sestru Leoše Janáčka, zprávu o účasti Antonína Kroči na výstavě v Praze v Mánesu a ohlédnutí za uplynulou sezonou na hukvaldském hradě.

Potěšující jsou zprávy z oblasti sportu. Je jich tentokrát docela dost a jistě vás bude zajímat, jak bylo připravováno a proběhlo setkání turistů na Hukvaldech u příležitosti 115. výročí založení Klubu českých turistů.

V rubrice Víte, že přinášíme mimo jiné malé povídky o sousedním Hájovu, pozvánku na Skautský seminář a další část seriálu o víně. Doporučujeme si přečíst i Naše rady, kde uvádíme 1. část seriálu Aktuálně k reformě veřejných financí. V rubrice Nepřehledněte najdete upozornění na některé příspěvky v příštím čísle.

Redakce

Správa obce

Zpráva o 5. zasedání obecního zastupitelstva ze dne 15. 10.

Obecní zastupitelstvo se sešlo dne 15. 10. 2003 ve víceúčelovém sále ZŠ Leoše Janáčka na Hukvaldech. Přítomno bylo 14 zastupitelů. Jednání trvalo 4,5 hodiny, a tak jistě pochopíte, že se jen velmi obtížně dá shrnout do stručného článku.

Jednáno bylo po schválení doplněného programu:

1. Kontrola usnesení z předchozího zastupitelstva a zpráva o činnosti rady obce (sešla se od posledního zastupitelstva 7×, z toho 2× mimořádně).

Byla přednesena zpráva vypracovaná členkou rady paní Kornetovou, z níž vyplynulo, že kontrola zadání projektu a průběhu výstavby hřiště v Rychalticích provedená soudním znalcem prokázala shodu se závěry výborů kontrolního a finančního a stavební komise. Bylo provedeno mnoho změn došlo k pochybením, např. výběrové řízení bylo provedeno na jinou stavbu... K finančnímu schodku nedošlo. Paní Hložánková vznesla připomínku, že se jedná o zbytečný posudek, p. Bernatský vysvětlil, že byl vypracován na žádost zastupitelstva.

P. Foldyna informoval ořízení úřední desky zvenčí obecního úřadu, aby byla při-

stupná 24 hodin denně. Další informace se týkala zjištění, že při sanaci zdiva požární zbrojnice v Rychalticích nebyla shledána vlhkost.

2. Neschválení grantové smlouvy:

Ing. Tluchořová, vedoucí centra pro regionální rozvoj pro Moravskoslezský kraj, objasnila, proč došlo k neprodloužení grantu na vybudování chodníku ve Sklenově. Paní Michnová napadla současné vedení obce za pozdní provedení výběrového řízení, přestože grant byl schválen 14. 10. loňského roku za minulého vedení obce, které mohlo výběrové řízení začít připravovat.

3. Byla přijata dotace ve výši 1 000 000 Kč na dokončení rekonstrukce vnitřního zařízení rodné školy Leoše Janáčka z rozpočtu Moravskoslezského kraje. Pan primář Slaný, zástupce Fondu Janáčkovy Hukvaldy, seznámil přítomné nejdříve s tím, že je již připraven program na příští ročník Mezinárodního festivalu Janáčkovy Hukvaldy u příležitosti 150. výročí narození Leoše Janáčka. Dále informoval o nabídce Fondu Janáčkovy Hukvaldy, který chce ve 2 splátkách poskytnout 170 000 korun na dokončení opravy rodné školy L. Janáčka.

4. Volba členů Rady školy jako zástupců za zřizovatele, jíž je obec, proběhla bez připomínek. Zvoleni byli p. Sobotík, p. Foldyna a p. Kuběna.

5. Rozpočtové opatření. K tomuto tématu byla delší rozprava.

Obec musí vrátit peníze z grantu na zřízení chodníku v eurech v počtu jak je obdržela. Vzhledem ke změněnému kurzu eura dojde k navýšení částky, což bylo navrhováno v rozpočtovém opatření. Někteří zastupitelé poukazovali na to, že obec nezavinila povinnost vrácení financí, které byly převedeny na účet obce aniž byl delegací Evropské komise schválen dodatek ke smlouvě potvrzující prodloužený termín pro realizaci stavby, proto by navýšení neměla hradit.

P. Petratur navrhl vypustit Kč 500 000 na započítání prací na kabelovou televizi. Nebylo odsouhlaseno.

6. Zpráva o činnosti kontrolního výboru a schválení jednacího řádu tohoto výboru.

Jednací řád byl přijat bez připomínek. Uložen úkol zkontrolovat do příštího zastupitelstva dodržování obecně závazných vyhlášek, zkontrolovat nájemní smlouvy a dále průběh rekonstrukce hasičské zbrojnice v Rychalticích.

7. Program rozvoje obce na léta 2003—2006

Pan Petr kritizoval, že nejsou uvedeny žádné finanční částky k jednotlivým investicím a bližší konkretizaci jednotlivých bodů (rekonstrukce ZŠ, rekonstrukce obřadní síně v Rychalticích, veřejného osvětlení, hřbitova na Hukvaldech, oprava střechy školy Mládeži v Rychalticích). Paní ředitelka Lérová doplnila o informaci o podání žádosti na přidělení grantu z programu Phare ve výši 30 milionu korun na rekonstrukci školy. Pan. Sasín se opět dotazoval na dotaci na chodník, o které bylo jednáno již dříve.

8. Různé

- Pan starosta Sobotík informoval o dopise, který dostal od Ostravsko-opavského biskupství, ve které biskup žádá o společné podání žádosti o grant z programu Phare na rekonstrukci zámekového parku a vybudování chodníku, a to 6 mil. Kč na park a 2 mil. na chodník. Paní Hložánková upozornila, že biskupství nepatří k organizacím, které o tuto dotaci mohou žádat, a obec může žádat o dotaci pouze na úpravy vlastního majetku. Pan Maťa kritizoval sdělení biskupství, že by zámekový park měl být přístupný pouze 5 let. Po diskuzi byl místostarosta pan Foldyna pověřen sledovat vypsání tohoto grantu.
- Pan Bujnoch navrhl zrušit usnesení rady obce, ve kterém si odhlasovala Kč 250 měsíčně na hovory vedené ze soukromých telefonů v zájmu obce. Tento návrh byl přijat.
- Pan Foldyna informoval, že při rekonstrukci hasičské zbrojnice v Rychalticích došlo k použití jiného materiálu proti projektové dokumentaci, což bude ale zohledněno ve fakturaci. Kriticky se vyjádřil k činnosti kontrolního výboru — při kontrole skládky nepřizval odpovědnou osobu. Na základě anonymního udání proběhla na skládce inspekce od-

boru životního prostředí, která nalezla určité nedostatky: netěsnost skládky, neprovádění rekultivace, nečerpání odpadní vody. Obec musí vypracovat nový provozní řád, bylo s ní zahájeno správní řízení.

- Pan Široký vyslovil nespokojenost s internetovými stránkami obce — na web obce má přístup každý.
- Paní Michnová poukázala na nedostatečný úklid veřejných prostranství.
- Pan Sasín se dotázal, proč v televizi nebyl záznam posledního zastupitelstva. Bylo mu vysvětleno, že záznam existuje, ale bez zvuku.
- Další neplodná diskuze se rozvinula opět kolem chodníku. Je kupodivu, že v přítomnosti ing. Tluchořové se s žádostí o vysvětlení tito lidé neobrátili na ni.

Šárka Polochová, členka redakční rady

Omluva: Omlouvám se RNDr. Jiřímu Matovi a Pavlu Bernatskému za výrok o zneužívání služebního telefonu k soukromým účelům, který jsem pronesla na jednání zastupitelstva obce dne 15. října 2003.

Ivana Kapsiová, členka ZO

Co nás čeká do konce roku na úseku investic

Blíží se nám konec roku, začátek zimního období, a to nás nutí k maximálnímu využití zbývajících pěkných dní k realizaci stavebních prací a údržbě majetku obce.

Začátkem měsíce srpna bylo vydáno stavební povolení na rekonstrukci požární zbrojnice v Rychalticích a dodavatel stavby začal se stavebními pracemi. Byly vybourány nepotřebné zděné příčky, upraveny podlahy a byla provedena přístavba garáže na spodní části stavby. Provedly se protlaky pod okresní komunikací, ke stavbě byla přivedena voda a plyn z druhé strany vozovky. V současné době je zastřešena přístavba garáže, jsou provedeny rozvody elektroinstalace, odpadního potrubí, byla nainstalována sběrná jímka na fekálie. Současně s přivo-

dem vodovodní přípojky ke stavbě se zřídila vodovodní přípojka k paní Bašandové. Zvenčí ještě zbývá udělat úpravy terénu, vybudovat vodovodní šachtici a plynovou přípojku. Téměř každý týden se schází na kontrolním dnu zástupce obce, dodavatele stavby, stavebního dozoru a hasičů Rychaltice. Za provozu se řeší problémy a změny, které vyvstanou z připomínek všech zúčastněných zástupců, a všechny tyto změny jsou průběžně zaznamenány do stavebního deníku. Větší změny v projektu se řeší v radě obce.

V měsíci září se Obci Hukvaldy podařilo získat dotaci z Moravskoslezského kraje na vnitřní úpravy rodného domu Leoše Janáčka ve výši 1 milionu Kč. Po přidělení této částky se ihned rozběhly přípravné práce na podkladním projektu „Vnitřní stavební úpravy rodného domu Leoše Janáčka“. Tento projekt obsahuje úpravy 3 místností, 2 spojovacích chodeb, sociálního zařízení včetně žumpy a úpravu přilehlého dvorku. V současné době je schválen prováděcí projekt odsouhlasený pracovníky památkové péče a probíhá výběrové řízení na dodavatele stavby. Po dokončení úprav bude k dispozici veřejnosti výstavní galerie, rodná světnička Leoše Janáčka, technická místnost pro Informační centrum Hukvaldy. Současně bude možno využít nového sociálního zařízení v přízemí budovy.

Na schválený projekt „Obecní integrovaný informační systém“ (televizní kabelový rozvod) se v současné době provádí výběrové řízení na dodavatele této stavby. Naším záměrem je zahájit její realizaci ještě v tomto roce. Pokud to počasí dovolí, dojde k natažení páteřového rozvodu v obci a montáži základové stanice. Další informace přineseme v příštím čísle.

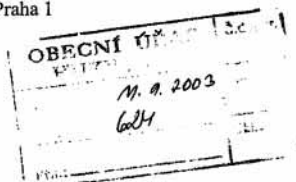
Co se týče projektu „Výstavba komunikace pro pěší turistiku“, tady je třeba konstatovat skutečnost, že nám v tomto roce nebyl schválen dodatek ke grantové smlouvě CZ0010.01.03.0054 delegací Evropské komise. Nebylo to naše zavinění, jako příjemce grantu, ale ve složitě a zdlouhavém procesu schvalování dodatků ke grantovým smlouvám, viz příložené zdůvodnění Ministerstva pro místní rozvoj.

Ladislav Foldyna, místostarosta

Ministerstvo pro místní rozvoj
Staroměstské náměstí 6

110 15 Praha 1

Obec Hukvaldy
Petr Sobotík, starosta
Hukvaldy č. 3

739 46

Naše značka: CRR/1464/2003/JHen

Vyřizuje: Hendrychová

V Praze dne 1. září 2003

Věc: CZ0010.01.03.0054 – neschválení dodatku ke grantové smlouvě

Vážený pane starosto,

s lítostí Vám oznamujeme, že Vašemu projektu číslo CZ0010-01-03-0054 – „Výstavba komunikace pro pěší turistiku v Hukvaldech“ Delegace Evropské komise neschválila dodatek ke smlouvě o poskytnutí grantu vypracovaný na základě Vaší žádosti o prodloužení doby realizace projektu z 6 na 12 měsíců ze dne 13.1. 2003.

Uvědomujeme si, že pochybení není na Vaší straně jako příjemce grantu, ale ve složitém a zdoluhavém procesu schvalování dodatků ke grantovým smlouvám. Proto v současné době probíhají jednání mezi CRR ČR a MMR o vhodném řešení vzniklého problému prostřednictvím dofinancování projektu z českých zdrojů. V každém případě je však nutné provést ukončení stávající grantové smlouvy, která z důvodu neschválení dodatku na její prodloužení skončila již ke dni 30.4.2003. Žádáme Vás o provedení kroků v této věci, které je příjemce povinen udělat dle Pokynů pro příjemce grantu. Jedná se o vypracování závěrečné zprávy projektu a její zaslání pobočce CRR ČR Moravskoslezsko, a to včetně přílohy faktur a účetních dokladů týkajících se oprávněných nákladů proplacených v období platnosti grantové smlouvy (tj. do 30.4.2003). Součástí této zprávy je vyúčtování zálohy a výpočet přeplatku, který je příjemce grantu povinen vrátit. Další podrobnosti konzultujte, prosím, s vedoucí pobočky CRR ČR Ing. Hanou Tluchořovou (telefon: 597 081 424). Současně probíhají jednání s MMR o možnosti nahrazení této smlouvy novou smlouvou a nalezení způsobu, jak Váš projekt úspěšně dokončit.

Vážený pane starosto, za vzniklou situaci se omlouváme a věříme, že bude nalezeno přijatelné východisko, které dovolí Váš projekt realizovat v plánovaném rozsahu. O výsledcích jednání Vás budeme obratem informovat.

S pozdravem,

RNDr. Jiří Horáček

PAO

Ministerstvo pro místní rozvoj

RNDr. Ivo Ryšlavý

ředitel

Centrum pro regionální rozvoj ČR

Cc: RNDr. Jiří Horáček, PAO, Ministerstvo pro místní rozvoj

Ing. Hana Tluchořová, vedoucí pobočky CRR ČR pro NUTS II Moravskoslezsko

Opoziční sloupek

Páté zasedání zastupitelstva obce Hukvaldy se konalo ve středu 15. října 2003 v sále ZŠ L. Janáčka. Koalice byla oslabena o neúčast paní Kornetové, a tak se dal očekávat zajímavější průběh zasedání. Po doplnění programu o jeden opoziční návrh začalo jednání kontrolou plnění úkolů. Bylo konstatováno, že úkoly byly splněny a navržená usnesení byla schválena až na jeden případ, kdy se zastupitelstvo vysloviло pro zaslání kopií zápisů rady předsedovi kontrolního výboru.

Neschválení dodatku ke grantové smlouvě a tím i ztrátu asi 2 mil Kč pro obec za ne-realizovanou výstavbu pro pěší turistiku v Dolním Sklenově přijela vysvětlit ing. H. Tluchořová. Opozice postup koalice i vysvětlující dopis jednoznačně odmítla.

Dále mi bylo trochu líto MUDr Slaného z Fondu Janáčkovy Hukvaldy, který přijel nabídnout obci 170 tis. Kč na rekonstrukci rodné školy L. Janáčka. Od zastupitele pana Petra za KSČM si musel vyslechnout tvrdou kritiku dosavadního postupu Fondu. Schválení dotace 1 mil. Kč od Moravskoslezského kraje na stejný účel proběhlo bez diskuze.

Rozpočtovou změnu č. 3 podpořila z opozice pouze paní Hložánková a jen potvrdila, že koalice se na ni může v těžkých chvílích plně spolehnout.

K navrženému programu rozvoje obce se rozvinula široká diskuze. Opozice i podle mého názoru oprávněně kritizovala nesystémovost návrhu, tedy jakýsi program ad hoc. Při hlasování pisatel jako jediný z opozice schválení podpořil, jelikož měl dojem, že koalice již nic lepšího nepředloží a další projednávání by by-lo jen mrháním času. Snad je tak splněna jedna z podmínek pro podání případných žádostí o granty, jejichž vypisování bude bedlivě sledovat pan místostarosta.

Návrh na společný postup Biskupství ostravsko-opavského a obce pro podání žádosti o dotaci z programu Phare zastupitelstvo odmítlo. Kromě klubu KDU-ČSL, který

s návrhem problém neměl a předpokládal, že tento byl v radě obce předjednaný, ostatní seskupení problémy měly. Navíc se ukázalo, že rada tento návrh neuznala za vhodné ani vzít na vědomí.

Překvapením pro mne bylo přijetí návrhu klubu KDU-ČSL, kterým zastupitelstvo doporučilo radě obce zrušit své usnesení č. 471. Tímto usnesením totiž rada v srpnu schválila paušální úhradu neuvolněným členům rady obce za používání soukromých telefonů pro účely obce ve výši 250 Kč/měs.

Do diskuze se v průběhu i na konci jednání zapojili někteří občané, kteří svými dotazy nesporně jednání obohatili.

V závěrečné rekapitulaci bych chtěl ocenit vystupování zastupitelky paní Kapsiové, která se přece jen od svých kolegů v koalici dokázala odlišit. Z programu činnosti kontrolního výboru jsem nabyl nedobry dojem, že začíná suplovat funkci stavební komise, o jejíž činnosti se nic neví. Příprava materiálů k zasedání se zdála na první pohled dobrá, ale v průběhu jednání se několikrát narazilo na to, že autor návrhu je neznámý, neoprávněný, rada o návrhu nic neví. Díky ústně podávaným pokusům o návrh měl předseda návrhové komise, který jediný umí návrh zformulovat, spoustu zbytečné práce.

Stručná statistika: zastupitelé 14, koalice 7, opozice 7, občané 15, přestávky 2, doba trvání 4 hodin 35 min.

Petr Bujnoch

Kauza Rychaltické hřiště

Úprava hřiště v Rychalticích, přestože byla jedním z bodů dokumentu nazvaného „Plán rozvoje obce Hukvaldy na léta 1999—2002“, kauza „Hřiště za kulturákem“ (jak je dodnes hřiště lidově nazýváno) se stala v minulém volebním období svárem skupiny občanů a terčem kritiky skupiny zastupitelů. I to byl jeden z důvodů, proč nově zvolení členové zastupitelstva obce Hukvaldy

cítili potřebu komplexního posouzení celé přípravy a realizace stavby nazvané dle projektu „Úprava centra v Rychalticích“. Vypracováním posudku ve věci vedení komplexní stavby včetně prověření účelově vynaložených finančních prostředků z rozpočtu obce Hukvaldy byl pověřen soudní znalec, ing. Jan Dvořák, autorizovaný inženýr z Frýdku-Místku. Jako podklady pro vypracování této zprávy byly ing. Dvořákovi předloženy níže uvedené dokumenty:

1. stavební deník
2. kopie Usnesení z jednání rady obce Hukvaldy
3. cenová nabídka
4. zjišťovací protokol
5. dokumentace stavby

Jak už bylo několikrát v tomto informátoru občanům zmiňováno, realizace úpravy hřiště se stala úplně poslední investiční akcí v době mého působení ve funkci. Byla jsem pověřena tehdejší radou obce zajištěním přípravy veškerých podkladů na tuto akci včetně výběrového řízení ve smyslu § 49 a zákona 199/94 Sb. (na dodavatele stavby), na jehož základě posléze rada obce schválila uzavření smlouvy o dílo s firmou SMSS s.r.o., Nový Jičín, schválila cenu díla, termín zahájení a ukončení prací. Po projednání a zapracování připomínek z řad občanů, místních sousedů i zástupců SDH Rychaltice tato investiční akce dle vyjádření soudního znalce ing. Dvořáka v řádné lhůtě proběhla.

Foto: Stanislav Fojtík

Současné vedení obce Hukvaldy a zastupitelé se shodli v názoru požadovat v roce 2003 prošetření celé stavby včetně vedení výběrového řízení, vedení prací, vedení zápisů o výše provedených změnách. Bylo provedeno i posouzení případného zjištění finančního rozdílu mezi projektem a realizací stavby.

Ze závěru předložené zprávy vypracované soudním znalcem, ing. Janem Dvořákem vyplývá:

1. Stavba byla zahájena a ukončena v termínu dle smlouvy, z hlediska technického se stavba jeví jako kvalitně provedená, nejsou zřejmé ani žádné vizuálně zjištěné nedostatky.
2. Postup vedení výběrového řízení dle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných nebyl porušen a požadované podmínky byly splněny.
3. Z předložených zápisů Usnesení Rady obce Hukvaldy vyplývají všechny výše uvedené kroky.
4. Rozpočet stavby tak jak byl uveden byl i vyčerpán a nebyl překročen. K finančnímu schodku nedošlo, nebyly financovány žádné práce.

Je nutno říci, že žádná stavba se neobejde bez připomínek, změn, projednávání úprav apod., pokud však jsou tyto připomínky tvůrčí.

Chci doufat, že tolik diskutovaná kauza hřiště je u konce a rada obce najde po roce svého působení řešení, jak udržovat v pořádku a čistotě mnou popisované veřejné prostranství v Rychalticích, včetně víceúčelového hřiště, patřící především dětem, mládeži i nám občanům.

Tuto povinnost vedení obce ukládá zákon 128/2000 Sb., § 2 (obec je veřejnoprávní korporací, má vlastní majetek, obec pečuje o všestranný rozvoj svého území a o potřeby občanů, při splnění svých úkolů chrání též veřejný zájem). Rada obce je výkonným orgánem v oblasti samostatné působnosti a dle zákona 128/2000 Sb., §102, bod 3 (rada je povinna zabezpečovat i ostatní záležitosti patřící do samostatné působnosti), což znamená mimo jiné i zajištění úklidu veřejných ploch, patřících do správy majetku obce.

Těším se, že povinnosti, vyplývající z výše citovaného zákona rada obce Hukvaldy, potažmo její členové, konečně „jednou“ začnou brát vážně.

Jaroslava Michnová

Úprava centra v Rychalticích

Na jednání zastupitelstva obce dne 15. října byla přednesena zpráva, kterou vypracovala z pověření rady její členka **Iva Kornetová**. Jedná se o závěry kontroly a zejména z znaleckého posudku:

„Na 3. zasedání zastupitelstva obce dne 19. května 2003 byly předloženy tři zprávy o kontrole akce „Úprava centra Rychaltice“, a to komise stavební a výborů kontrolního a finančního. Všechny tyto zprávy uváděly, že během přípravy a průběhu stavby došlo k mnoha změnám a nesrovnalostem týkajících se dokumentace, vlastního provedení i fakturace.

Finanční výbor doporučil provedení podrobné kontroly oprávněnou osobou — soudním znalcem. Byl vybrán ing. Jan Dvořák, soudní znalec, autorizovaný inženýr. Jeho znalecký posudek obdrželi členové zastupitelstva v materiálech.

V posudku znalec vypisuje podklady, ze kterých vycházel:

- stavební deník,
- kopie usnesení Rady obce Hukvaldy,
- cenová nabídka,
- dokumentace stavby

a byl požádán o odpovědi na otázky:

- a) Jak byl veden stavební deník?
- b) Byly změny odsouhlaseny Radou obce?
- c) Byl dodržen zákon o zadávání veřejných zakázek?
- d) Byl zjištěn finanční rozdíl mezi projektem realizací stavby?

Znalecký posudek se v podstatě shoduje se závěry stavební komise a výborů kontrolního a finančního. Z posudku vyplývá, že během přípravy a realizace došlo k mnoha změnám a pochybením. Například (citace):

>...*zvláštností je, že výběrové řízení na dodavatele proběhlo na jinou stavbu než byla realizována<...>Rada obce neprojednávala žádné změny nejen rozsahu prací, ale ani změnu rozpočtu stavby. Nebyl předložen na jednání rady k projednání žádný návrh s potřebným zdůvodněním (technickým, finančním...).* Z tohoto důvodu se lze domnívat, že Rada o změnách nevěděla<.

>...*došlo ke změnám i jednotkových cen při porovnání nabídky a fakturace. Z tohoto pohledu tedy došlo k navýšení ceny.< (konec citace).*

V tabulce uvedené ve znaleckém posudku zjišťujeme rozdíly mezi nabídkou a skutečnou fakturací. >*K finančnímu schodku nedošlo, de facto došlo pouze k odlišnému plnění<*, zní poslední věta posudku.

Vzhledem k těmto skutečnostem a vzhledem k tomu, že bylo vydáno kolaudační rozhodnutí na užívání stavby, navrhuje se tyto kontroly v tomto okamžiku považovat za uzavřené.“

Ze škol

Základní škola Leoše Janáčka Hukvaldy na počátku nového školního roku

V pondělí 1. září byl před budovou školy slavnostně zahájen školní rok 2003/2004. Představili se učitelé i noví prvňáčci. V letošním školním roce jich máme 22.

Vyučujeme podle vzdělávacího programu Základní škola. Dle metodického pokynu Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy k realizaci rozvojového programu Rozšíření učebních plánů vzdělávacích programů pro základní vzdělávání o 2 vyučovací hodiny mají žáci 8. ročníku navíc jednu hodinu zeměpisu a 9. ročníku jednu hodinu přírodopisu. Toto navýšení se musí využít především „pro rozvoj dovedností,

způsobností (kompetencí), k podpoře výuky průřezových témat, nikoliv pro zvyšování poznatkové části učiva!

2. září se v sále školy konala porada školních inspektorů Moravskoslezského kraje.

V tomto týdnu byla zprovozněna nová učební pomůcka — sluneční kolektor. Na něj jsme získali 100 % dotaci ze Státního fondu životního prostředí ČR.

Ve třetím zářijovém týdnu proběhla volba členů rady školy z řad rodičů a schůzka třídních důvěrníků k plánu práce na školní rok.

19. 9. se konalo cvičení v přírodě. Pan školník vyhlásil rozhlasem cvičný požární poplach. Evakuace školy proběhla ve dvou minutách. Před školou byli připraveni mladí hasiči s Petrem Domčíkem a panem Hoxlou, kteří spolužákům předvedli ukázky své činnosti, za což jim děkuji. Mladší žáci pak odešli na poznávací vycházky do přírody a ti starší byli rozděleni do čtyř skupin, kde si postupně prakticky vyzkoušeli první pomoc s pracovníky Českého červeného kříže Frýdek-Místek. Rodiče sice zaplatili za každého žáka 50 Kč, ale toto školení jim bylo jistě ku prospěchu.

V sobotu 20. 9. vystoupili žáci školy při vítání občanů v obřadní síni Obecního úřadu Hukvaldy a o hodinu později pak Lašská dechová hudba mladých s mažoretkami Bystrouškami a Krokodýlem z Ostravy potěšili účastníky Srazu turistů Moravskoslezského kraje v oboře.

25. 9. se v sále konala schůzka pro rodiče žáků. Představil se zde také pan děkan Maňák z Frýdku-Místku s informacemi o výuce náboženství. Náboženství bude vyučovat paní Gol-

ková a Mgr. Marta Nyklová, absolventka oboru křesťanská výchova Cyrilometodějské fakulty Univerzity Palackého Olomouc. Po dobu pětítýdenní souvislé pedagogické praxe s ní bude spolupracovat Klárka Bujnochová, posluchačka téhož oboru.

V tomto měsíci také proběhly schůzky metodických sdružení a předmětových komisí ve škole a v obvodu Brušperk. Zpracovávaly se výkazy, organizace a tabulky pro kraj, UIV a pověřenou obec, tematické plány do jednotlivých předmětů, individuální studijní plány pro žáky s SPU (specifické poruchy učení — dyslexie, dysgrafie, dyskalkulie), proběhla školení v rámci dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků, změny pracovních smluv apod.

Do konce roku 2003 musíme vyčerpat účelovou dotaci z MŠMT na software pro žáky (8500 Kč) a na vzdělávání učitelů (22 000 Kč) z Projektu Internet do škol.

Odbor školství Moravskoslezského kraje klade důraz na další vzdělávání pedagogických pracovníků. Učitelé naší školy se vzdělávání pravidelně účastní. Tyto přísné účelově vázané prostředky každoročně beze zbytku vyčerpáme.

8. 10. navštívil školu pan starosta s místostarostou z obce Žďár u Písku, kterým jsme předali knihy, věnované žákům i občanům pro jejich, povodněmi zničenou, obecní knihovnu.

V tomto týdnu také učitelé připomněli dětem 11. výročí úmrtí místního rodáka, akademického malíře Jana Václava Sládka.

Věřím, že se i v tomto školním roce, stejně jako v letech předcházejících, s rodiči žáků domluvíme při řešení problémů, které nutně při výchovně vzdělávacím procesu nastávají.

27. 10.—29. 10. 2003 bude základní škola, mateřská škola i školní jídelna z organizačních důvodů uzavřena. Děkuji rodičům dětí z mateřské školy za pochopení.

Mgr. Alena Lérová, ředitelka školy

Rada školy

V měsíci září proběhla volba členů rady školy. Rada školy schvaluje výroční zpráva o hospodaření školy za kalendářní rok a výroční zprávu o činnosti školy za školní rok. Volí se na dva roky. Členové jsou 3 zástupci z pedagogického sboru, 3 členové za zřizovatele a 3 za rodiče.

Rodiče mohli navrhnout sebe nebo někoho jiného do kandidátní listiny. Ta pak byla zaslána do rodin a každý z rodičů zakřížkoval tři kandidáty. Zalepenou obálku s hlasovacími lístky pak zaslali zpět do školy. Rozlepení obálek a sčítání hlasů se zúčastnili: M. Koutný, J. Pištek, I. Hrčková, H. Dudková, J. Sošková, M. Sobotíková, P. Kološová, V. Lanča, D. Giňovská, D. Koval, A. Lérová, K. Křenková.

Členové rady školy z řad rodičů byli zvoleni v tomto pořadí:

Milan Koutný	84
Marta Sobotíková	64
Ing. Hana Dudková	61
Jana Sošková	52
Ing. Ivana Hrčková	52
Jan Matula	47
Vít Lanča	43
Ing. Vít Elbel	41
Jan Pištek	35
Dagmar Giňovská	34
Blanka Strakošová	22
Martin Hoxa	11
Helena Chamrádová	4

Na základě nejvyššího počtu hlasů se členy rady školy na období 9/2003—9/2005:

Milan Koutný
Marta Sobotíková
Ing. Hana Dudková

Členové rady z řad učitelů: Mgr. Květa Křenková, Mgr. Ludmila Štefková, Mgr. Kateřina Větrilová

Členové rady za zřizovatele: Petr Sobotík, Ing. Ladislav Foldyna, Alois Kuběna

Mgr. Alena Lérová, ředitelka školy

Mažoretky – Bystroušky

Letošní školní rok pro mažoretky začal již 19. srpna, kdy jsme celá skupina spolu s dechovkou vyrazili na letní soustředění. Díky sponzorství pana Ladislava Tvarůžka z Rychnaltic jsme strávili příjemné dny na Hadince nedaleko Vítkova. Zde jsme se připravovali na vystoupení v Litvě, které se mělo konat 12. až 14. září. Bohužel litevská strana toto setkání spřátelených měst oddálila na pozdější termín, takže se do Litvy letos nevypravíme.

Nicméně jsme si opatřily nové krásné batony (tyčky), se kterými jsme poprvé vystoupily 20. září na oslavách 115 let činnosti Klubu českých turistů. Předvedly jsme v amfiteátru společnou skladu s přátelským oddílem mažorettek z Ostravy za doprovodu naší Lašské dechové hudby mladých.

Dále pokračují naše zkoušky — jsou každé úterý a středu odpoledne — a připravujeme nová vystoupení pro vánoční besídku i pro školní ples. Neustále se učíme nové a nové triky s hůlkou a věříme, že se na naše vystoupení přijdete rádi všichni podívat.

Mgr. Kateřina Větrilová

Soustředění mažorettek — Hadinka 2003

Ojžděli jsme 19. srpna od školy. Když jsme dorazily na místo, už nás čekaly mažoretky z Ostravy — říkají si Krokodýl. Potom jsme se vydaly do svých pokojů, vybalily si věci a na chvíli si odpočinuly. Po obědě jsme se seznámily s ostatními, rozdělily si místa pro cvičení a vše přichystaly pro nácvik.

Druhý den jsme vytvořily 5 skupin, které mezi sebou soutěžily po celou dobu soustředění. Jeden večer nám připravily vedou-

cí a paní učitelky bojovou hru. Probíhala tak, že jsme se kolem 9 hod. vydaly lesem na velkou louku s vysokou trávou. Na jednom konci louky hořel oheň, kolem něj byly rozmístěny různé věci, na druhém konci byla svítilna s novými životy. Od svítilny jsme se měly přiblížit k ohni tak, aby nás nikdo z hlídačů (vedoucí, učitelky...) neviděl, jinak bychom se musely vrátit na začátek. Nejlepším zážitkem bylo, když se vztyčila jedna z nás a řekla: „To nemá cenu, já jsem spolkla koníka!“ Všechny jsme moc nasmály.

Hry a soutěže se nám moc líbily a příští rok si to určitě zopakujeme.

Monika Kapsiová

Jak oslovujeme ty, které máme rádi?

...taťulko, tatínečku, maminečko, mamčo, miláčku, koláčku, mašličko, pusinko, bobišku, beruško, sluníčko, bobku, sosáčku, králíčku, pipine, koblížku, delfínku rozkošný, žežulko, čičo, prcinko, čumáčku, myšičko, bombonku, papulko, prdelko, bambulko, poklade, andílku, bublinko a mnoho dalších.

žáci 6. ročníku

Malá slavnost

Ve středu 8. října se ve víceúčelovém sále zdejší školy uskutečnila malá slavnost. Bylo to předání knih pro obecní knihovnu v jihočeské vesničce Žďár v okrese Písek. Zúčastnili se na něm mimo hostů - starosty a místostarosty Žďáru — žáci školy se svými pedagogy, starosta Hukvald, knihovnice paní Hrabovská.

Když jsme v loňském roce, jak uvedla paní ředitelka Mgr. Alena Lérová ve svém uvítání, s hrůzou sledovali ničivý vodní živel a vzpomínali na to, jak nás povodeň postihla v roce 1997 a na okamžitou pomoc, kterou nám poskytlo město Nepomuk, chtěli jsme postiženým pomoci zase

my. Obec poskytla okamžitou peněžitou pomoc Spálenému Poříčí, které se nachází blízko Nepomuku. Ten byl povodně uchráněn a pomoc nepotřeboval.

Škola však po zahájení školního roku přemýšlela, jak by mohla být prospěšná také ona. Zrodil se nápad udělat sbírku knih, které by se věnovaly obci, kde voda poškodila knihovnu. Od nápadu k činu nebylo daleko. Paní učitelky se ujaly organizace, prostřednictvím dětí požádaly rodiče o věnování knih. Myšlenka se setkala s dobrou odezvou, knih přibývalo. Paní účetní je shromažďovala, uskladovala v krabicích a evidovala. Prostřednictvím krajské komise, která v rámci soutěže Vesnice roku 2002 hodnotila práci knihoven, byla pro předání knih vytipována obec Žďár.

Právě na 8. října představitele této obce ohlásili svou návštěvu spojenou s převzetím nasbíraných knih. Těch bylo více než 1200, z toho téměř jedna třetina z knižního fondu naší obecní knihovny, a také 23 nových knih, které byly dětmi zakoupeny z fondu Žirafa.

Žďár v okrese Písek, jak vysvětlil a na mapě ukázal její místostarosta, je vesnička sice malá počtem obyvatel, ale poměrně velká svou rozlohou. Část hráze Tálinského rybníka, o němž připomenul známou písničku, leží v jejím katastru, blízko je Protivín. Žďárský pan starosta pak doplnil další údaje. Obyvatel má tato malá vesnice, o níž je první písemná zmínka v roce 1460, pouhých 225. Škola v obci není. Povodeň způsobila na majetku občanů škodu ve výši 15 mil. korun, obci pak více než 2 mil., hlavně na komunikacích a také na už zmíněné obecní knihovně. Tam bylo třeba zlikvidovat více než 2/3 knižního fondu, který činil asi 1700 svazků. Pan starosta se zároveň omluvil za to, že si až po roce pro knihy mohli přijet, dokončují opravy prostor pro knihovnu.

Všichni zúčastnění — dárci i obdarovaní — měli určitě hezký pocit. Dobrá myšlenka došla naplnění. Čtenáři ze Žďáru si budou moci v knihovně opět půjčovat knihy.

Karla Klečková

Podzim

(vzpomíná paní učitelka Marie Maťová)

Když přichází podzim čili jeseň, polední slunce „stává“ na nebi již níže a vysoké teploty ubývá. Den se krátí, noci se prodlužují. Kveté málo květin — sedmikrásky, ocúny na loukách, žebříček, jitrocel, hadí mlčí (prýšec) na mezích, u lesa vřes, na zahrádce jiřiny, měsíčky, slunečnice, hvězdnice, zvonečky... Listí stromů a keřů žlutne a opadá. Zahrádkáři česou ovoce: jablka, hrušky, jeřabiny, švestky.

Ptáci se stěhují do teplých krajín. Vlaštovky, špačci, sedmihlaskové, pěnkavy, komínkové... se slétávají v hejna na střechách, stromech, elektrických drátech. V hejnech krouží kolem domů, loučí se s lidmi a táhnou k moři. Od nás je vyháněn nedostatek potravy a zima. Tam v teple se „přepeří“ a zotaví se. Na jaře se k nám zase vrátí a počnou zpívat. Rovněž divoké husy a kachny se stěhují ze severu k jihu. Můj tatínek říkal: „Divoké husy na odletu, konec babímu létu.“ S maminkou jsme si říkávaly:

*Leťte si jen, vlaštovičky,
v dálné cizí kraje,
kde se pšíni skvostrným zlatem
pomarančů háje.*

*Netoužím já s vámi spěti
v kraj ten roztomilý,
mně je nade všechno dražší
český domov milý.*

Když o žních vůz za vozem odvážel obilí do stodol, nabývaly jsme my děti stále více prostoru ke hrám. Z pichlavých strnisek nás nikdo nevyháněl. Podzimní větry, ty nám vůbec nevadily, naopak jsme se na těšili. A víte proč? Měli jsme draka — draka s ohromnou hlavou i ohonem. S tatínkem jsme ho vyrobili a draka vynesli na „hučák“. Hejno kamarádů s námi. Každý by byl rád něčím pomáhal, ačkoliv k obsluze draka stačí dva nebo i jeden. Obvykle byl bratr u hlavy a já držela klubko s motouzem. Vítr zabral do drakovy hlavy, ta se ze strany na stranu vznesla a ohon se vesele vzduchem vlnil.

Jinou radostí byly podzimní ohníčky ze suché bramborové natě. „Dobývali“ jsme brambory a suchou natí kladli na hromadu a tu zapálili. V horkém popelu jsme si pekli „pečáky“. Ó, to byla dobrota! Vyorané brambory jsme sbírali do košíků a třídili — drobné do pytlů, větší jsme sypali přímo do vozu. Růžana je odtáhla domů, oschlé jsme je dávali do sklepa.

Na podzim před Václavem je ve Sklenové „krmáš“. Těšili jsme se na dobrý sváteční oběd a na „krmášníky“. To byli naši kmotři z Fryčovic. Pokaždé jsme dostali od kmotříčka 5 korun na kolotoč. Přijeli Flégrovi a postavili koníčky a řetízový kolotoč a k houpání lodičky. To se to vozilo! S bratrem jsem se také ráda dívala do střelnice na tu „krásu“ papírových růží. Obvykle mi bratr jednu růži vystřílel.

Na našeho tatínka čekalo o krmášovém pondělí v hospodě „U Rožnovských“ tancování. Ráno v pondělí byla v kostele mše svatá. Po ní všichni šli průvodem s kapelou do hospody. A tancovalo se. Tatínek organizoval a také předváděl „staré tance“ — Lubaný, Šotyš polka, Špacírka, Dymák, Řezník, Šáteček atd. Tatínek zpíval, tančil, bavil.

S kolotoči přijely také Flégrovy děti a přišly se učit k nám do školy. Moc jsme se na ně těšili a bylo nám ctí s nimi sedět v lavici.

Marie Maťová

Z farnosti

Rozloučení

Ve středu 3. 9. 2003 se konalo rozloučení v kostele sv. Mikuláše s tamějším duchovním správcem P. Milanem Šamajem, který zemřel náhle ve fryčecké nemocnici v pátek 28. srpna ve věku 59 let. V rychaltické farnosti působil od roku 2000 a zasloužil se zejména o generální opravu farní budovy. Posledního rozloučení se zúčastnil také biskup ostravsko-opavský msgre. František Václav Lobkowicz a asi 14 kněží převážně z místeckého děkanátu, kteří věnovali zesnulému nádhernou kyticí květů. Důstojnému rozloučení bylo přítomno hodně vě-

řících i vedení obce. Po obřadech byla rakev převezena na Slovensko do Vysoké nad Kysucou, kde se podle slov svědků přišla rozloučit se svým rodákem celá obec.

Petr Bujnoch

Z rychaltické farnosti

V neděli 12. října 2003 přivítali v chrámu sv. Mikuláše v Rychalticích zástupci rychaltických farníků, pan Jiří Ocelka a paní Jaroslava Michnová, nového kněze, P. Janusze Kiwaka z Metylovic.

Duchovní otec P. Janusz Kiwak je po dobu nezbytně nutnou pověřen i správou rychaltické farnosti. Po nedávném úmrtí rychaltického kněze P. Mgr. Milana Šamaje je to milá a radostná událost pro farnost. Náš nový duchovní správce srdečně přivítal shromážděné věřící na dopolední mši svaté a nastínil svoji vizi, své představy o vzájemné spolupráci. Největším přáním Otce Janusze je zapojit do křesťanského života co nejvíce dětí, dospívající mládeže a vytvořit křesťanské duchovní společenství. Otec Janusz přislíbil, že bude pokračovat ve šlépějích předchůdce a věnovat také svůj čas návštěvám starších a osamělých občanů.

Našeho nového duchovního správce bude čekat mnoho úkolů. Přibude starost o údržbu budovy kostela, budovu fary, farní zahrady. Farnost se potýká i s finančními problémy, o kterých farníci ví své. V zimních měsících nebude pro Otce Janusze nikterak snadné, přejíždět časné ráno z metylovické farnosti několikrát v týdnu po zasněžených cestách do rychaltického kostela, aby věřící, ale i další návštěvníky chrámu, povzbuzoval ke křesťanskému životu, a k životu radostnou a živou vírou.

Otče, s kytičkou bílých květů Vám přeje-me hodně Božích milostí, Božího požehnání, v tak svaté službě, kterou především pro nás, farníky z Rychaltic, Dolního Sklenova a Hájova konáte.

Otče, vítejte mezi námi! Věřím, že s vírou a upřímnou motlitbou společně zvládneme všechny vaše představy a vaše plány uskutečnit.

Upozornění:

Jak náš nový duchovní otec, P. Janusz Kiwak oznámil, mše svaté budou pravidelně slouženy takto:

Úterý — v 17.00 hodin

Pátek — v 8.00 hodin

Neděle — v 7.30 hodin

Jaroslava Michnová,

předseda MO KDU–ČSL Hukvaldy

Minulost a přítomnost

Vznik zástavby na Hukvaldech

(pokračování)

Další čísla popisná se nacházejí na tzv. Podoboří, které se dělí na Malou a Velkou stranu. Domy tam byly postaveny po parcelaci arcibiskupských pozemků během 18 stol. Nejdříve Malá strana, potom Velká strana. Ke každému domku patřil tzv. dílek — kousek pole. Ten byl přidělen z Josefské parcelace. Lokalitě, kde tato políčka byla, se dodnes říká „Dílek“.

Popisné číslo 41 — původně do roku 1840 trestnice, potom obydlí panského tesaře. Ing. Palák ve své publikaci Po stopách Leoše Janáčka uvádí, že v tomto domě před svým vystěhováním do Ameriky pobývala sestra Leoše Janáčka Viktorie, provdaná za Ondřeje Červenku. V roce 1863 byl objekt, který stál v oboře naproti zájezdní hospodě č. 81 (později kuchyně), zbořen a v roce 1939 při domovní reorganizaci číslo 41 přeneseno na domovní číslo 42 b. V roce 1924 při parcelaci stavení obdrželi (ještě s původním č. 42 b) manželé Ermisovi. Pak byl domek prodán jako rekreační chalupa a rekonstruován s evidenčním číslem 099. **Číslo popisné 41** bylo

dáno v roce 1986 novostavbě rodinného domku manželů Hřčkových na Steklé.

Popisné číslo 42 — domek byl postaven v roce 1755 Františkem Těšínským. V následujících sto letech změnil několik majitelů. Kolem roku 1850 byl v domku obchod paní Fardové. Rodina Fardových ho vlastnila do roku 1863, kdy ho koupilo Arcibiskupství olomoucké. V roce 1924 při pozemkové reformě ho získal František Koza. Pak ještě několikrát změnil vlastníka. V současné době slouží objekt po přebudování v roce 1995 jako penzion.

Popisné číslo 43 postavil v roce 1757 Jiří Rek, v 70. letech 19. století ho nabylo Arcibiskupství olomoucké, v parcelaci v roce 1924 bylo přiděleno rodině Kostelníkových. Ta ho vlastní dodnes.

Popisné číslo 44 bylo postaveno na pozemku z parcelace v roce 1742 Františkem Schubertem, další dva vlastníci byli rovněž Schubertovi. V roce 1817 domek koupil Jakub Šterba, v roce 1855 Josef Drbal. O rok později se stal novým vlastníkem arcibiskupský stavitel Karel Biefel, po něm Viktorie Staříšská. V roce 1865 ho odkoupila olomoucká arcidiecéze. V parcelaci po první světové válce bylo stavení s pozemky přiděleno v roce 1924 Josefu Kolečkovi a Cecilii. Další vlastníci domek prodali. V 80. letech minul. století byl rekonstruován na rekreační chalupu s evidenčním číslem 0117, není využíván k trvalému bydlení. **Současné číslo popisné 44** se nachází na Steklé, je to novostavba rodinného domku manželů Chamradových z roku 1989, která byla postavena na pozemku od čp. 22.

Popisné číslo 45 bylo postaveno na pozemku z parcelace v roce 1742 Jiřím Smolíkem. V následujících letech se vystříдалo mnoho vlastníků — dědiců i těch, co nemovitost nabyli koupí. V roce 1932 ho koupili od Josefa a Emilie Jaškových Antonín a Antonie Fajkusovi, po nich stavení zdědila dcera Anna, provdaná Janotková, s manželem Aloísem. Potom byl objekt opětovně prodán a majiteli několikrát stavebně upraven. Poslední rekonstrukce byla provedena v 90. letech minulého století. Rodinný domek nyní slouží k trvalému bydlení.

Popisné číslo 46 postavil na pozemku z parcelace v roce 1728 Jan Hřček. O 100 let

později se stal vlastníkem Petr Grygar, který byl dlouholetým předsedou tkalcovského cechu. Od roku 1852 ho vlastnili Červenkoví, kolem roku 1870 tam zřídili obchod. Od roku 1911, kdy vlastníky byli Návratovi, byl v tomto čísle popisném rovněž obchod, a to až do roku 1928. Po Návratových byli majiteli Matulovi, později Frankeovi, kterým patří domek dodnes. Je velmi pěkně udržován, je zapsán do seznamu nemovitých památek. Není trvale obydlen.

Popisné číslo 47. Objekt tam existoval již v 16. století, sloužil pro potřeby panství. V roce 1715 se uvádí jako vlastník Martin Grygar, dalšími vlastníky byli potomci. Pan Hynek Mlčoch uvádí, že všichni byli kostelníky. V roce 1931 ho koupil Richard Žák, který ho přestavěl. V současné době ho vlastní a v něm bydlí jeho potomci, kteří však jsou již jiného jména.

Popisné číslo 48 bylo postaveno v roce 1790 Janem Kubalou. Dalšími vlastníky byli jeho potomci. Pan Mlčoch ve svých záznamech uvádí, že domek v roce 1881 od Ferdinanda Kubaly koupil Josef Svíták, v roce 1895 ho kupuje Ferdinand Kubala (nevím, zda to byla tatáž osoba, která mu domek v roce 1881 prodala). Od té doby až dosud opět patří Kubalovým. Z tohoto čísla popisného pocházejí rychaltičtí i dolnosklenovští Kubalovi. Neslouží v dnešní době k trvalému bydlení.

Popisné číslo 49 vystavěl v roce 1750 Mikuláš Boháč. Jeho rodina stavení vlastnila do roku 1854. Pak se vlastníci několikrát změnili — domek koupili. V 70. letech minul. století byl Františkou Rekovou prodán k rekreačním účelům a později rekonstruován na rekreační chalupu s evidenčním číslem 0119. V současné době je užíván k trvalému bydlení. **Popisné číslo 49 bylo v roce 1991 přiděleno** nově vybudované budově Lesů CR. V přízemí jsou kanceláře, v patře dva byty.

Popisné číslo 50 bylo vybudováno v roce 1791 Cyrilem Schubertem. Jeho potomci ho vlastnili do roku 1840, kdy ho koupila za 323 zl., 32 kr. Antonie Otavová. Její potomci byli dalšími majiteli. Od roku 1883 to byli Červenkoví. V 70. letech 20. stol. objekt prodali Miroslavovi Kalužovi.

Popisné číslo 51 existovalo již v 16. století a sloužilo panství, patrně jako obydlí

mušketýrů. V záznamech pana Mlčocha se uvádí, že před rokem 1769 platil panský mušketýr Jiří Grygar arcibiskupství roční činži. Dle Josefského katastru je uváděn v roce 1787 jako uživatel Jan Rek, v roce 1796 jako dědic Florián Grygar. V roce 1922 domek koupil Adolf Rek, po něm ho zdědil syn Stanislav. Od 90. let min. století je v domku zřízena firma Tropic — pěstování tropických rostlin. V důsledku toho se změnil vzhled domku.

Popisné číslo 52 bylo vystavěno v roce 1785 Janem Rekem, v roce 1815 přešlo do vlastnictví Kiliána Reka. Ještě v témž roce byl domek prodán Viktorinu Hřčkoví, jeho potomci ho pak dědili až do roku 1906, kdy ho zakoupil Emil Morysák s manželkou Františkou. Domek patří k původním stavbám. V pramenech se uvádí, že při stavbě bylo použito materiálu z vyhořelého hradu (například překlady nad dveřmi, obruby oken apod.). Rodina Morisáková (nyní se píše s měkým „i“) domek vlastnila do 80. let, kdy ho prodali. Noví vlastníci ho velmi citlivě zrekonstruovali, nadále slouží k trvalému bydlení. V minulosti byla u tohoto čísla popisného ještě jedna stavba, které v roce 1939 bylo přiděleno čp. 107. Po jejím zániku, bylo při rekonstrukci budov hřebčína dáno jedné z nich.

Popisné číslo 53 — domek byl vystavěn v roce 1730 Janem Kubalou, který byl vrátným na hradě. V roce 1796 je uvedeno, že ho za 90 zl. koupila jeho dcera Anna. V roce 1853 se vlastníkem stal Jan Hubeňák, po něm Ambrož Řempel, panský gardista. V roce 1934 ho koupili manželé Jan a Julie Petrovi. Vlastní ho potomci rodiny Petrovy.

Popisné číslo 54 bylo vybudováno v roce 1768 Karlem Rekem. V roce 1802 ho koupil Jiří Schubert, pak v dražbě Josef Červenka. V roce 1870 se stal vlastníkem Filip Rek. Kolem roku 1900 tam existovala jedna třída obecné školy. Příbuzní Rekových v 70. letech 20. století původní domek podstatně přestavěli.

Popisné číslo 55. U tohoto domu pan Mlčoch uvádí, že na trámu byl letopočet výstavby — 1718, nepíše však, kdo ho vystavil.

Až u roku 1742 zaznamenává, že ho zdědil Josef Tyč. V roce 1805 se vlastníkem na základě koupě stal Václav Kuboš, v roce 1891 byl kupcem Augustin Štefek, od roku 1919 Viktor Rek. Dnes patří domek jeho synovi.

Popisné číslo 56 bylo postaveno v roce 1768 Josefem Tyčem. Rodina Tyčových tam bydlela více než 100 let. V roce 1871 ho koupil Antonín Žábenský. Další vlastníci až do dnes jsou potomci, i když jiného jména.

Popisné číslo 57 patřilo rovněž ke stavbám, které byly na Podoborí dřívě. Pan Mlčoch uvádí, že ho koupil Jiří Kuboš, v roce 1797 ho zdědila vdova po něm, potomci Kubošových ho vlastnili do roku 1867, kdy ho koupil František Žábenský, v roce 1871 se novým majitelem stal Filip Štefek. Jeho potomci ho vlastnili do roku 1918, kdy ho nabyt Jan Fabriger s manželkou Marií. Jeho potomkům patří i v současné době.

Popisné číslo 58 postavil v roce 1768 Josef Schubert. Dalšími vlastníky byli jeho potomci, a to až do roku 1803, kdy ho za 182 zl. odkoupil Ignác Hrnčárek. V roce 1875 ho zdědil Vendelín Sobotík, v roce 1908 ho koupil pekař Jan Sobotík. Velmi zchátralý domek byl v roce 1953 demolován. Číslo popisné bylo nejdříve přiděleno novostavbě chaty, později v roce 1974 jím byla označena novostavba manželů Kolečkových (část dvojdomku u sokolského hřiště, druhá část má číslo 14).

Popisné číslo 59 vybuodoval roku 1734 Ambrož Fabriger. Další vlastníci — bylo jich dosti — stavení buď dědili nebo koupili. Od roku 1905 domek vlastnila rodina Lozertova, v roce 1922 ho koupila Anastazie Žáková, vdova po šafáři Karlu Žákovi, kdy prodala domek čp. 82 (nacházel se na Mlýnské straně). Dnes vlastní domek rodina Leikertová z Bratislavy (paní Leikertová je potomkem rodiny Žákových).

Popisné číslo 60 bylo postaveno na pozemku patřícím k čp. 62 Isidorem Žídkem v roce 1789. V roce 1850 stavení koupil Valentin Sobotík, od Josefky Sobotíkové v roce 1870 Jan Kuběna. Pak se vystřídal několik majitelů. Posledním majitelem byl Jaroslav

Janák. Na dům bylo v roce 1995 vydáno demoliční rozhodnutí s tím, že na stejném místě bude postaven nový objekt. K úplné likvidaci zatím nedošlo, čp. 60 je zatím rezervováno pro novostavbu.

Popisné číslo 61 vystavěl na pozemku od velkostatku v roce 1765 Václav Příbyla. Následní majitelé byli jeho potomky. V roce 1829 ho koupil Cyril Tyč a v roce 1837 Ondřej Sobotík. Ten v roce 1841 postavil před původním stavením stavení nové, které dostalo popisné číslo 61 a), původnímu bylo dáno číslo 61 b). Při domovní reorganizaci v roce 1939 bylo označeno číslem 100. Stavení v 50. letech 20. stol. zaniklo a čp. 100 bylo dáno v roce 1963 novostavbě rodinného domku Eliášových. Počátkem 20. stol. byla v domě čp. 61 otevřena pekárna, která tam existovala až do konce 50. let min. století. V 70. letech byl dům rekonstruován, stavebně rozdělen a část, v níž byla kdysi pekárna, byla označena číslem popisným 93. Rodině Sobotíkových obě čp. patří dodnes.

Popisné číslo 62 — domek vystavěl v roce 1754 Isidor Židek. V roce 1817 ho koupil Valentin Sobotík. Pak ho vlastnili jeho potomci. V 70. letech byl prodán, později rekolaudován na rekreační chalupu s evidenčním číslem 0112. Není trvale obydlen. **Číslem popisným 62** byla očíslována v roce 1993 novostavba rodinného domku, který byl postaven na pozemku patřícím k čp. 20 a 22 manželé Jurečkovými.

Popisné číslo 63 vystavěl v roce 1766 František Řeha. Dalším vlastníkem byl jeho zeť Václav Kuboš. Od něho ho koupil v roce 1796 František Vylvial a v roce 1803 František Kuběna. Pak ho dědili jeho potomci, od roku 1923 to byli Josef a Marie Červenkovi. Od nich domek koupili manželé Mužných.

Popisné číslo 64 bylo postaveno Janem Sobotíkem v roce 1725. Dle záznamů pana Mlčocha se v roce 1896 majitelem stal Cyril Bužek, po něm jeho syn Josef. Cyril Bužek se osobně znal s Leošem Janáčkem, on to byl, kdo se jako zedník podílel na přestavbě Janáčкова domku v roce 1927—1928. V současné době patří domek vnučce Josefa Bužka.

Popisné číslo 65 bylo postaveno v roce 1780 Janem Fabrigerem. Do roku 1815 ho vlastnil jeho vnuk Dominik. Kupcem byl Vojtěch Špaček, po něm domek zdědila

dceru Františka. V roce 1834 ho koupil František Schubert, po něm Martin Křenek a v roce 1848 Antonín Zábenský. Dalšími vlastníky byli potomci, a to až do roku 1924, kdy stavení koupil Antonín Fabriger. V roce 1938 ho nabyli Jan Mužík a Marie, která byla rozená Fabrigerová. V současnosti není domek trvale obydlen, byl prodán Petru Piskořovi.

(pokračování v dalším čísle)

Karla Klečková

Anketa Strom roku 2003

V minulém občasníku jsme vás informovali o anketě na internetu nazvané Strom roku 2003. Měla přispět k tomu, abychom si stromů rostoucích okolo nás více všímali, vnímali jejich krásu.

Pro Hukvaldy byla tato akce důležitá též tím, že mezi dvanácti nominovanými stromy byl buk v hukvaldské oboře, pozoruhodný hlavně neobyčejně krásným kořenovým systémem, jeho stáří je 150 let.

Nepodařilo se mu sice získat titul „Strom roku 2003“, určitě se však dostal do povědomí mnoha lidí, kteří se určitě k nám na Hukvaldy na něj přijedou podívat. A nejen na tento soutěžící buk, ale i na dalších 6, které jsou součástí skupiny chráněných stromů v hukvaldské oboře.

Buků soutěžilo celkem 5, tři z nich získaly první 3 místa — první buk u kostela v Jihlavě, vysoký 19 m, obvod kmene 444 cm, starý 110 let (6054 hlasů). Na druhém místě se umístil Pastýřský buk v CHKO Slavkovský les v Karlovarském kraji, stáří 200 let, obvod kmene 604 cm, výška 18 m (5783 hlasů). Na třetím místě je Buk Velenovského u kapličky u obce Čekanice v jižních Čechách, stáří 185 let, obvod kmene 390 cm, výška 18 m (3581 hlasů). Hukvaldský buk získal 1 029 hlasů, a tím 7. místo.

Ke každému nominovanému stromu se váže pověst — pod našim bukem je prý skryt poklad, buk ve Slavkovském lese prý vyrostl z hole, kterou tam do země zabodl pastýř a do dneš je obklopen pastvinami, buk Velenovského stráží studánku s léčivou vodou i kapličku.

Karla Klečková

Z kultury

Rodina Leoše Janáčka

Naše Hukvaldy — rodiště skladatele Leoše Janáčka — každoročně navštěvuje nebývalé množství lidí nejen z blízkého okolí, ale také ze vzdálených míst naší vlasti i ze zahraničí. Tento zájem nás těší.

Nejsou to však jen přímí návštěvníci Hukvald, ale také občané, kterým nečiní potíže napsat dopis, který nás svým obsahem překvapí. Stalo se tak v nedávné době, kdy se ozvala paní Oldřiška Dobešová ze Švábenic, okres Vyškov.

Z dopisu, který přišel na mou adresu, vyplývá, že sestra Leoše Janáčka jménem Eleonora učila v obci Švábenice. Prožila v této malebné vesnici většinu svého života. V roce 1919 zemřela a byla tam pohřbena. Tamní kronikář mne požádal o upřesnění data narození paní učitelky. Jeho požadavku jsem ráda vyhověla. Podle rodokmenu rodiny hudebního skladatele byla Eleonora

druhorozeným dítětem manželů Janáčkových. Narodila se 22. 7. 1840, zemřela 12. 2. 1919. Místo jejího posledního odpočinku na hřbitově ve Švábenicích připomíná pietně udržovaný hrob s křížem. Za to patří švábenickým občanům náš dík.

Svatava Hrabovská

Prestižní galerie Mánes — Praha

Akademický malíř Antonín Kroča opět přizván!

Je čtvrtek 4. září, 18.00 hod. Je zahajována výstava v pražské galerii Mánes, kde tentokrát je nosnou tematikou pivo. Počet účastníků při zahájení výstavy uvnitř i vně budovy galerie je asi okolo jednoho tisíce!

Fenomén hospody a piva jako inspirační zdroj české kultury se stal časem téměř symbolem národní identity a nejde přitom jen o dlouhodobě udržované prvenství v tabulkách roční spotřeby piva, ale také zejména o české hospody jako místa k setkávání a přirozeného prostoru pro kulturu a politiku.

Expozice „Prazdroj české kultury“, která již několik týdnů před zahájením upoutávala veřejnost četnými billboardy, představila díla desítek českých výtvarných umělců a spisovatelů. Jejich společným motivem bylo pivo, o kterém kurátor výstavy Petr Řehoř řekl, že jej vnímá jako něco, co uvolňuje v kumštýřích tvůrčí schopnosti.

Celkem bylo v Mánesu vystaveno téměř osmdesát děl od čtyřiceti autorů. Obrazy, plastiky, fotografie, ale také i knihy a texty divadelních představení. Literární část výstavy zahrnovala přes 130 knih, dále zde byly obrazy s výjevy hospodských rvaček a pitek. Zde bych se chtěl zmínit o tom, že náš rodák a současný výtvarník akademický malíř Antonín Kroča z Hukvald, Dolního Sklenova byl jedním z těch čtyřiceti autorů, kteří byli k této akci přizváni a měli možnost zde opět vystavovat. Dva obrazy, které byly umístěny na velice atraktivním místě při vstupu do hlavního sálu galerie, prezentovaly jeho dílo, kterému věnoval

velkou část své tvorby, a to právě zachycení atmosféry hospodských nálad, vřav, pitek i bitek. Jeden s názvem „Hospodská vřava“ (214 × 245 cm, olej na sololitu) a druhý, který se jmenuje „Kulečník“ (217 × 176 cm, rovněž olej na sololitu).

U příležitosti zahájení výstavy (kde mimo jiné „teklo pivo proudem“ — čepovalo se na desíti místech) uspořádal jeden z vystavujících — Eugen Brikcus — pivní happening, do něhož se zapojil i přítomný bývalý prezident Václav Havel s manželkou Dagmar. K dalším významným hostům patřil např. ministr kultury Pavel Dostál, ředitel Národního divadla Daniel Dvořák, herci Pavel Landovský, Zdeněk Svěrák a Eva Holubová.

Hlavním partnerem výstavy, která byla zahájena 4. 9. 2003 a ukončena 26. 9. 2003, byl Plzeňský Pivovar, a.s. Jeho manažer pro vztahy s veřejností, Michal Kačena, zhodnotil výstavu velice výstižně slovy: „Pivo se zákonitě odráží v umělecké tvorbě a inspirovuje tvůrce různých žánrů. Plzeňské pivo je pak kapitolou samo o sobě — jako součást dědictví a hodnot, které tvořili a tvoří národní kulturu v širším slova smyslu“.

Pavel Bernatský, jako jeden mála hukvaldských účastníků

Sezóna 2003 na hradě hukvaldském...

...pozvolna končí, vlaštovky vystřídají vrány... hrad tichne a usíná...

„Po dobu sezóny se nic mimořádného nestalo“, řekl by službu konající důstojník.

Jenže ono to tak docela není.

A to teď nemám na mysli mimořádné vedro v létě, mimořádnou návštěvu kulového blesku, mimořádně mnoho zkeslených zpráv v novinách a následně mimořádně rozzlobené návštěvníky, kteří těm nesmyslům uvěřili, ani mimořádně velkou úrodu ořechů a mimořádně líné hradní veverky.

Mám za to, že se letos mimořádně dobře podařilo připravit a načasovat program dění na hradě i program 10. ročníku festiva-

lu. Odolám zde pokušení vypočítávat a vychvalovat jednotlivé akce. Vypočítal bych je všechny, tedy skoro... Naprosté dokonalosti bude dosaženo zřejmě až v příštím roce. Určitě jsem nebyl sám, kdo letos v jistých okamžicích znejistěl... to například když muzikanti vypadli z taktu, nebo když jim to zrovna jaksi neladilo. Dále si vybavuji několik nedorozumění, kdesi chyběly ve správném okamžiku židle, u přípravy jedné ze svateb jsme se též hezky proběhli.

Foto: Saša Litov

Pokud je to jen trochu možné, stávám ve chvílích, kdy končí produkce, koncerty, kdy lidé odcházejí z hradu, u brány a drmolím: Na shledanou... Líbilo se? Co chybělo? Přijdete zas? Pravda, tu a tam mi někdo vynadal, ostatně funkci průse-švihosvodu (podle vzoru bleskosvod) mám v popisu práce, tu a tam si někdo samozřejmě postěžoval. Ale... lidem se na hradě líbí, z produkci odcházeli v drtivé většině spokojeni... a že se určitě vrátí, že zas přijdou, že at jim určitě pošleme příští program...

Slabší stránkou sezóny bylo určitě občerstvení v bufetu. Ne-hradní sortiment, často docházely nápoje. Ještě ke všemu neochotný personál, zvláště zpočátku sezóny, kdy se obsluha setrvale tvářila jako u zubaře. Další, stále aktuálnější bolesti jsou dosluhující hradní záchody. A přestane-li téci voda

v době, kdy je hrad plný lidí, moc k popukání to také není.

Ale celkově, souhrnně, globálně (tenhle výraz mám z novin), byla podle mého soudu hradní sezóna opravdu úspěšná a radostná. Neříkejme ale hop, ještě bude hrad otevřen o zbývajících říjnových víkendech, a těšíme se na Ondřejskou pouť „V oparu vařonky“. Poté již ježci, jezevci, medvědi, h(r)adi a kasteláni upadnou do letargie a zimního spánku. U kastelánů má ovšem tento úkaz krátké trvání, jen asi týden. V následujícím období mívají zasněný, šikmo vzhůru upřený pohled. Ten je neklamnou známkou toho, že už vymýšlejí, co nového

by se dalo připravit, čím udělat radost návštěvníkům napřesrok, čím překvapit, co vylepšit. Mají-li pohled upřený méně šikmo, či spíše dolů, s náznakem zoufalství a vzdoru, tak asi zrovna koncipují nějaké hlášení nadřiznému úřadu. Anebo si rvou poslední vlasy při editaci internetové prezentace. Pokud je v pohledu znatelná i tupá resistance, pak zřejmě studují nějaké nové nařízení nebo předpis.

Děkuji všem, kteří se podíleli na přípravě a zdárném průběhu letošní hradní sezóny, a všem ostatním za shovívavost a přízeň.

*Saša Litov,
správce hradu Hukvaldy*

Ze sportu

Zájezd odboru KČT na Velkou Fatru

Hukvaldští turisté znovu po 18 letech zorganizovali zájezd za krásami Velké Fatry. Složení účastníků se proti prvnímu zájezdu již značně změnilo. Také zájezd byl čtyřdení — o jeden den delší. Ubytování bylo zajištěno v horském hotelu na Smrekovici v nadmořské výšce 1339 metrů. Patrový autobus, který nás letos na zájezd vezl, měl co dělat, aby po úzké silničce vyjel nahoru a pak zase bezpečně sjel dolů.

Naše putování začalo ve středu 27. srpna 2003 a trasa pěší tury vedla z Ružomberka – Nové Černové na vrchol Tlستé hory, která má sice nadmořskou výšku jen 1208 m, ale výstup na ni byl velmi náročný. Pak jsme již pokračovali po hřebenech až k hotelu. Kdo zná velkou Fatru však ví, že jít zde „hřebenovku“ znamená alespoň 4 krát prudce nahoru a dolů s převýšením 100 až 200 m. V parném letním počasí je to vyčerpávající pochod a tak, když jsme dorazili na Smrekovici, byly všechny zásoby tekutin spotřebovány. Byli jsme rádi, že náš autobus již

byl na místě a mohli jsme narazit jednu z beček piva, které jsme vezli z domova.

Druhý den jsme absolvovali krkolomný sjezd autobusem do údolí Revúce a přesun do Vyšné Revúce, odkud vedla další trasa. Vystoupali jsme do Prašnického sedla a pak zase zdolávali asi 15 km „hřebenovku“ na vrchol Zvolen 1402 m n. m. s kruhovým výhledem na Nízke Tatry, Velkou a Malou Fatru a na turistické a lyžařské středisko Donovaly přímo pod námi. Na Zvolen sice jezdí z Donoval lanovka, ale my jsme zbývajících 4 km došli pěšky. Počasí nám opět přálo a tak k večeru jsme podle plánu odjeli do jiné části Liptova – pod Chočské vrchy, kam jsme se jeli vykoupat do termálních pramenů. Cílem bylo známé lázeňské místo Lúčky, ale nikoliv jeho koupaliště, ale divoký termální pramen na druhé straně obce. Je to tam velmi primitivní, voda na ploše 12×15 m sotva nad kolena, nicméně jsme se osvěžili a legrace si užili dost. Ten, komu se podařilo probojovat k trubce s vývěrem horké vody, si mohl promasírovat bolavé svalstvo. Dlužno dodat, že na všechny se nedostalo.

Třetí den, v pátek 29. 8. proběhl bez přesunu autobusem, protože jsme využili příznivé nadmořské výšky hotelu Smrekovica na nejvyšší vrchol zájezdu Rakytov s nadmořskou výškou 1567 m. Někteří se odtud vydali zpět k hotelu, většina pokračovala na chatu pod Borišovom a na Plosku, což je asi 25 km. Zpět se však vraceli stejnou cestou. Při členitosti hřebenu Velké Fatry je to úctyhodný sportovní výkon, protože vedla po otevřeném hřebenu s výhledy na obě strany. Velká Fatra je málo známé a méně navštěvované pohoří s minimem chat a hotelů, ale náročný turista zde najde klid a téměř neporušenou přírodu. Večer se ochladilo a přišel déšť se silným větrem. Nám to ale nevadilo. Zábava při kytáře byla po večeri přesto stejně srdečná a veselá jako v předchozí dny.

Poslední den ráno byla mlha a chladno, a tak pochod do Malině a do památkové rezervace Vlkolínce někteří turisté vzdali. Ti, kteří se vydali na asi 15 km trasu, museli chvíli jít i s deštníky, ale asi po hodině pochodu znovu vysvitlo sluníčko a do osady Vlkolínec, známé svou lidovou architektu-

rou, jsme přicházeli za horka a žízniví. Zde jsme se setkali se zbytkem zájezdu a společně pak z Bílého Potoka vyrazili domů. Podle toho, jaké trasy kdo ušel jsme našlapali každý asi 60 až 80 km. Vrátili jsme se domů spokojeni s počasím, se sportovními výkony a dobrým kolektivem. Příští rok se chystá další zájezd na Slovensko.

Na závěr mám dobrou zprávu pro členy odboru KČT — příští rok s námi pojede i José Maria!

Tomáš Elbel

Tenisové léto 2003

Tenisový oddíl TJ SOKOL Hukvaldy uspořádal během jubilejní, již dvacátépaté, letní tenisové sezony tři turnaje.

Tradiční turnaj čtyřher mužů — Memoriál ing. Jaroslava Strakoše se uskutečnil v sobotu 23. srpna 2003 za účasti devíti dvojic, tj. 18 hráčů. Soutěžící byli rozděleni do dvou skupin, kde se utkali systémem každý s každým na 1 set a pak první dva z každé skupiny postoupili do finálových bojů na 2 vítězné sety. Letošní 14. ročník nezastihl v dobré formě mnohonásobné vítěze z Ostavy Petra Kunčického a Čestmíra Elbla, kteří v semifinále po velmi těžkém boji porazili Parmu a Hinšta až v tie-breaku třetí sady, ale jak se ukázalo později ve finále už jejich výkon na celkové vítězství nestačil. Ve druhém semifinále, které bylo záležitostí hráčů SOKOLA Hrabová Kaloč s Hrbáčkem porazili pár Toř – Hučka 6:4 a 6:0. Ve finále pak tito mladí hráči Zbyněk Kaloč a Jiří Hr-

báček zvítězili stejně hladce nad Kunčický – Elbel Č. 6:1, 6:1 a postarali se o překvapení turnaje. V utkání o třetí místo vyhráli Parma-Hinšt. Naším 4 dvojicím se letos nedařilo, i když Adamovští měli ve své skupině blízko k vítězství nad oběma finalisty.

Ihned po skončení Memoriálu byl zahájen tenisový Minicup. což je soutěž dvoučlenných družstev hraných jako 2 dvouhry a jedna čtyřhra. Družstva jsou sestavována podle domovské příslušnosti hráčů k jedné ze čtyř osad naší obce, ale jsou povolovány i výjimky. Přihlášená družstva byla rozdělena do dvou skupin, kde se utkala systémem každý s každým. V semifinále zvítězili Dolní Sklenov A (Adamovský Radim a Zdeněk) nad Rychalticemi (Mikšovič – Hřebík) 2:0 a kombinované družstvo Rychaltice – D.Sklenov (Korneta M. – Lanča V.) nad Hu-

kvaldy (Hložanka M. – Drlík A.) 2:1. Ve finále opět zvítězil Dolní Sklenov A (Adamovští) nad Kornetou a Lančou 2:0. Připomeňme si, že ve statistice vítězů z dosavadních 13 ročníků byli hráči Dolního Sklenova 12 krát první a jen jednou zvítězily Hukvaldy. Turnaj se dohrával až v září a svou rozvleklostí a termínovou nekázností ztrácí na zajímavosti. Výbor oddílu bude muset přijmout pro rok 2004 přísnější pravidla.

Poslední soutěží, která se uskutečnila 21.9. 2003 byl oddílový přebor mužů. Turnaj se hrál vylučovacím způsobem za účasti 10 hráčů. V semifinále se utkali Korneta Martin – Hložanka Miroslav 6:3, 6:4 a Adamovský Radim – Elbel Tomáš 6:1, 6:0. Ve finále zvítězil Radim Adamovský nad Kornetou 6:1, 6:3 a stal se již potřetí oddílovým přeborníkem.

Tomáš Elbel

Místní soutěž sportovní všestrannosti

Již potřetí uspořádal výbor Tělovýchovné jednoty SOKOL Hukvaldy sportovní víceboj pro šestičlenná družstva složená ze čtyř mužů a dvou žen. Pro startující bylo jediné omezení ve spodní hranici věku 15 let.

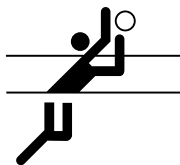
Soutěž se uskutečnila v sobotu 16. srpna 2003 v odpoledních hodinách za velmi horkého počasí. Přihlásilo se celkem 6 družstev, která byla rozdělena do 2 skupin podle věku: skupina A — 3 družstva „mládežnická“ a skupina B — 3 družstva „zralých“ Soutěžilo se systémem každý s každým v tenise, nohejbalu a volejbalu. Kromě areálu TJ bylo využito i školní hřiště.

Ve skupině A zvítězilo družstvo DINI PATROL s kapitánem Igorem Fojtíkem (dále ho tvořili Ivo Dienelt, Tomáš Janošek, Lukáš Čajánek, Vladka Dieneltová a Pavla Hrčková). DINI PATROL porazilo 2:1 družstvo HASIČI Hukvaldy a 3:0 FERÓ a spol. Na druhém místě skončili HASIČI, kteří byli přitom nejlepší ve nohejbalu.

Ve skupině B startovala družstva TENIS — kapitán Zdeněk Adamovský, Odbor KČT — kapitán Jiří Strakoš a KLAN K — kapitánka Světlana Kornetová. Soupeření v této skupině „zralých“ bylo vyrovnanější. Ve volejbalovém utkání mezi TENISEM a KLANEM K se rozhodovalo o vítězi této skupiny. Protože toto utkání skončilo nerozhodně a obě družstva měla skóre 3:2 nemohl být vyhlášen vítěz. Tenisté tedy obhájili prvenství z předchozích let jen částečně a doplatili na to, že družstvo nebylo úplné. Třetí skončil KČT, který však alespoň zvítězil ve volejbalovém turnaji.

Sportovního odpoledne se zúčastnilo více než 60 sportovců a diváků. V letním vedru byla žízeň velká, ale o občerstvení se vzorně postaral předseda TJ Mírek Šplíchal. Na hřištích i mimo ně panovala dobrá nálada až do večera a někteří pak sportovali mimo soutěž až do úplné tmy.

Tomáš Elbel

Bilancujeme sraz turistů Moravskoslezského kraje

O konání krajského srazu turistů Moravskoslezského kraje na Hukvaldech v roce 115. výročí založení Klubu českých turistů rozhodl výbor oblasti již v roce 2002. Proto jsme se 22. září 2002 vydali „na výzvědy“ na 2. podzimní sraz turistů oblastí Beskydy a Slezsko do Chlebovic na rozhlednu pod Kabáticí. Počasí bylo tehdy deštivé, účast tam byla slabá a naše desetičlenná skupina byla tou nejpočetnější. Jak se takový sraz organizuje, o tom jsme se toho dozvěděli velmi málo. Rozhodli jsme se proto, že uděláme vše k tomu, aby setkání turistů za rok u nás vyznělo mnohem lépe.

Režie srazu, který byl nazván „SEJDEME SE NA HUKVALDECH“, však byla plně v rukou funkcionářů výboru oblasti a konkrétně předsedy programové rady pana Jana Sládka. První obrysy dostal sraz na zasedání programové rady 23. 11. 2002. Rozhodlo se, že v amfiteátru v oboře se kolem poledne setkají účastníci všech pochodů a cykloturistických jízd a bude zde slavnostní program. Náš odbor byl vyzván k uspořádání vlastního putování kolem Hukvald pro náročné i méně náročné turisty

a pro rodiče s dětmi. Pak následovaly další společné porady s programovou radou. Nejvýznamnější jednání se konalo 11. 4. 2003 na Hukvaldech, kde za účasti předsedy oblasti p. ing. Boháče předložil místopředseda p. Sládek návrh organizačního zajištění srazu, které po menších úpravách bylo později realizováno. Tehdy se ze strany našeho odboru a obce neformálně ustavil organizační štáb, který u nás nesl největší tíhu příprav. Pod vedením předsedy p. Jiřího Strakoše to byli další čtyři členové výboru odboru ing. Červenka, ing. Elbel, Sobotík a ing. Foldyna (posledně dva jmenovaní zároveň jako starosta a místostarosta zastupovali obec) a paní Mgr. Lérová. Toto složení bylo velmi efektivní a vládla dělná spolupráce. Mezitím náš odbor KČT zajišťoval všechny plánované akce, ale každé setkání výboru k těmto akcím bylo zároveň věnováno přípravě srazu.

Z naší strany jsme pro účastníky srazu připravovali „Pochody kolem Hukvald“ s trasami na 12, 14 a 20 km. Pro rodiče s dětmi byla nabízena naučná stezka Hradní vrch. Ve spolupráci s panem Koutným z Lesního závodu Frenštát jsme vedli trasy pochodu přes vrch Kazničova, který je pro veřejnost uzavřen a tudíž měl být magnetem pro účastníky. Mezi turisty je také velký zájem o razítka a tomu jsme také vyšli vstříc zhotovením 6 nových razítek: razítka srazu s emblémem pomníku lišky Bystroušky, razítek Kazničova, Fojtových vrchů, Kubánkova, Janáčkovy lavičky a Hradu. Dále jsme museli vytvořit Startovní lístky, pozvánky, účastnické listy a mapky pochodu.

Ve spolupráci s obcí bylo připraveno zvláštní číslo Hukvaldského občasníku, který byl koncipován tak, aby poskytl občanům i návštěvníkům Hukvald zajímavé informace o dění v naší obci a také místopisné a kulturní zajímavosti. K vystoupení v oboře se chystala dětská Lašská dechovka a mažoretky Škola se připravovala na ubytování turistů a jak jsme později viděli vyrostlo u ní malé stanové městečko „tomíků“ (TOM = Turistický Oddíl Mládeže). Jako překvapení jsme chystali velké číslice výročí KČT „115“ na louce pod vrcholem Fojtových vrchů, viditelných z velké části obce. Pro zajímavost číslice měly délku 26 m a byly zhotoveny z bílého textilu o šířce

70 cm. Jak se taková věc prakticky provede vám může prozradit ing. Červenka, který pro tento úkol musel zapojit celou rodinu.

Jak se blížil termín srazu stoupala naše nervozita, která pramenila především z obav, zda se udrží teplé letní počasí a nebude pršet. Byla to jediná věc, kterou jsme nemohli ovlivnit. Ostatní jsme zvládali zvýšenou aktivitou a četností kontaktů se zástupci oblasti a s ostatními pořadateli. Pozvánky se rozesílaly na všechny strany, byly dány informace do tisku, objevila se zpráva v televizi. 13. 9. vyšlo zvláštní číslo Občasníku. Ve staré škole na Hukvaldech se instalovala velmi pěkná výstava o turistice v našem kraji s krásnými leteckými pohledy na významné vrcholy kraje, včetně hradu Hukvaldy. Také náš odbor připravil 2 panely z naší činnosti. Škoda, že výstava byla k shlédnutí pouze jediný den v termínu srazu a vidělo ji jen relativně málo lidí. Dnes, když jsme „po bitvě generály“ nás napadlo, že mohla být v obci již od prázdnin. K termínu srazu se podařilo našemu odboru vydat nové odznaky Hukvaldy s emblémem hradu, které jsou nyní v prodeji v kiosku u brány do obory. Těsně před srazem bylo třeba vybudovat stánky v amfiteátru pro výdej a prodej účastnických listů srazu, turistických známek, suvenýrů, odznaků a pro občerstvení. Bylo třeba vyznačit trasy našich pochodů, které měly start a cíl na koupališti. Vytěšovaly se vlajky a znaky KČT, připevňovaly orientační tabule a směrovky. Musel se připravit amfiteátr a jeho ozvučení. To už bylo ve výboru odboru rozděleno co, kdo bude jmenovitě zajišťovat.

Dnem D pro nás bylo 20. září a jak to všechno dopadlo jste měli možnost se přesvědčit na vlastní oči. Amfiteátr byl slušně zaplněn, účinkující vystupovali s elánem, projevy byly krátké a srdečné. Kulturní program byl bohatý a proti plánované hodině se protáhl na 2 hodiny. Po úvodním vystoupení Lašské dechovky a mažoretek z Hukvald a Ostravy účinkovala folklorní skupina Sedmikvítka z Frenštátu a country kapele Vlčáci z Vratimova. Vystoupení předsedy ústředního výboru KČT ing. Jana Havelky bylo povzbudivé a byli jsme rádi, že mezi nás přišel. Také vystoupení slovenských turistů bylo sympatické. Do amfiteátru přišlo kromě turistů i hodně hukvaldských obča-

nů. Turisté přijeli na kolech, autobusy veřejné dopravy, pěšky a 5 odborů vypravilo autobusové zájezdy. Přijeli i vozíčkáři, objevilo se hodně dětí, pro které připravila Sekce rodinné turistiky KČT Pohádkový les, který se těšil velkému zájmu. Přes Hukvaldy procházel příborský pochod Janáčkovy chodníčky, který měl asi 150 účastníků. Na naše Pochody kolem Hukvald přišlo 257 registrovaných účastníků, z nichž 35 si vybralo 20 km trasu. Ostatní volili kratší 12 a 14 km trasy. Ti, kteří pochod absolvovali, ocenili krásu Kazničova a kruhový výhled z Fojtových vrchů. Také návštěvníci výstavy byli spokojeni. Celkově udělaly Hukvaldy dobrý dojem na návštěvníky a ukázaly, že je to turisticky atraktivní místo, kam stojí za to se vracet. Aniž bychom se chtěli sami chválit myslíme si, že se sraz vydařil a můžeme být spokojeni. Nevznikly žádné organizační problémy a vše probíhalo hladce. Bylo to díky dobré přípravě a velmi dobré spolupráce a přístupu téměř všech členů odboru KČT, ale i dalších organizací a souborů z Hukvald, včetně školy. Do příprav, ale i do vlastního zajištění srazu se z naší obce a odboru KČT zapojilo více než 50 lidí, z nichž mnozí plnili své úkoly na zastrčených místech kontrol a z celkové atmosféry srazu toho moc neviděli. Za přípravný výbor jim chceme poděkovat a také jejich jména zveřejnit.

Služba na koupališti: Simona Návrátová, Tomáš Elbel, Aneta Strakošová, Hanka Palíková.

Služba na výstavě: Marie Strakošová a Jiřína Rožnovská.

Služba v amfiteátru: Jiří Strakoš, Libuše Strakošová, Drahoslav Koval, Pavla Kovalová.

vá, Monika Kornetová, Martin Korneta, Marta Sobotíková, Ladislav Foldyna.

Občerstvení: Alois Rožnovský, Vladimír Adamovský, Antonín Kroča, Marie Kročová, Libuše Kosová, Lubomír Rek, Dagmar Blahutová, Alena Kološová, Světlana Kornetová, Miroslav Šplíchal, Marie Grygarová, Drahomíra Adamovská, Oldřiška Bůžková, Marie Reková.

Konferenciér: Petr Laník.

Kontroly: Petr Vondra, Drahomíra Vondrová, Arnošt Bůžek, Radek Červenka, Jaromír Červenka, Jarmila Červenková, Martina Červenková, Jiří Palík, Petr Návrat, Jan Kozel, Milena Mifkovičová, Milan Uhlíř, Ondřej Strakoš, Josef Fojtík.

Materiální příprava: Alena Lérová, Josef Šykora, Jiří Pěluha, Jiří Strakoš st., Petr Domčík, Luboš Bůžek, Lukáš Strakoš, Dalibor Žáček, Milan Koutný, Petr Sobotík, Václav Kroča.

Videokronika: Jan Jašurek.

Poděkování patří Klubu seniorů Hukvaldy, Hasičům Rychaltice a členům souboru Lašské dechovky pod vedením Lubomíra Piskoře a hukvaldským mažoretkám vedeným Kateřinou Větrilovou a Andreou Tomšejovou. Náš dík patří i místním podnikatelům Petru Eliášovi, Vítu Lančovi a Petru Kuchařovi za finanční příspěvky, z nichž se mohly hradit náklady na pozvánky, razítka a startovní lístky.

Tomáš Elbel+Jiří Strakoš

viditelná z mnoha míst pochodů i od brány do hukvaldské obory.

Asi je zákonité, že toto se mohlo stát právě na Hukvaldech. Proč? Hlavní tíha spočinula na místním odboru KČT. To by bylo málo. Ale místní odbor dlouhodobě úspěšně pracuje, v obci je ho vidět, občané o něm dobře ví. A tak účast starosty a dalších představitelů obce na přípravě akce byla nezbytná, kvalitní a každodenní. Těžko bychom v oblasti hledali Obecní úřad a školu ochotné udělat tolik, co udělali hukvaldští. Díky, pane starosto Sobotíku, místostarosto Foldyno, paní ředitelko Lérová! Víím, že nemohu vyjmenovat všechny, byly vás desítky, a tak jsme rádi, že za jmény Strakoš a Elbl je taková síla! Díky kluci a děvčata, dámy a pánové! Účastníci setkání odcházeli do svých domovů spokojeni.

Kulturní vystoupení mládežnické dechovky, mažoretek, folklorního souboru Sedmikvítek a country skupiny Argument do tvořilo „srazovou“ atmosféru. Možnost poučení byla dána výstavou v rodném domě Mistra Leoše Janáčka. Krásný den lákal k prohlídce hradu. Malé děti s rodiči se uchýlily do pohádkového lesa s postavami vlídnými i strašidelnými. Na 300 dětí trasou prošlo!

Řekl bych, že turisté srovnali řady. Čekají nás náročné, ale i hezké dny. Připomněli to předseda ústředí KČT p. Havelka a místohejtman Moravskoslezského kraje p. Jalůvka.

Hodně úspěchů, které si zasloužíte. Zdrávi došli!

*Za oblastní výbor KČT Jan Sládek,
místopředseda*

Poděkování Hukvaldským

Dobře se hodnotí akce, která se povedla. 20. 9. 2003 se uskutečnilo Setkání turistů Moravskoslezského kraje na Hukvaldech. Za hodně starostí, alespoň trochu uspokojení. V amfiteátru, kde se křižovaly trasy všech dílčích akcí se mezi 9 a 15 hodinou vystřídal téměř dva tisíce turistů, návštěvníků a příznivců pobytu v přírodě. Nápadem Setkání bylo vyznačení obrovské číslíce — 115, v protisváhu obce, která sdělovala, že setkání se koná v roce 115. výročí založení Klubu českých turistů. Číslíce byla

Víte, že...

Vítání občánků

Od posledního „vítání“ přibýlo 9 dětí, z toho 7 chlapců — dva Tomášci, Viktor, Ondřej, Daniel, Richard, Leo — a 2 děvčátka — Veronika a Natálie.

29. září 2003 jsme je do svazku obce Hukvaldy uvítali. Slavnosti se zúčastnili rodiče 7 nově narozených dětí. Dva manželské páry pozvání nevyužily.

Slavnost byla v obřadní síni obecního úřadu zahájena v 10 hodin. K příjemné a milé atmosféře přispěly svým vystoupením děti ze Základní školy Leoše Janáčka. Rodiče novorozenat se podepsali do kroniky, maminky potěšila kytička s malým dárečkem pro nového člena rodiny. Obřadní síň byla zaplněna díky účasti babiček a dědečků a ostatních blízkých.

S přáním, aby děti vyrůstaly ve zdraví a k radosti šťastných rodičů jsme slavnost ukončili.

Svatava Hrabovská

Kalendárium — Vzpomínka

V sobotu 11. října se jsme se ve smuteční síni v Koprivnici rozloučili s naší spoluobčankou paní Alenou Polochovou. Odešla nečekaně ve věku 67 let. Její jméno je spjata s veřejným životem.

Paní Polochová byla dlouholetou učitelkou na zdejší základní škole, kde vyučovala zejména jazyku českému. Svě žáky učila dobře znát naši mateřštinu, vštěpovala jim lásku k četbě, ke knihám. S uznáním dodnes na ni vzpomínají.

Spolu s manželem pracovala v kultuře. V roce 1972 byla u zrodu souboru lašských písní a tanců, který vedla po celou dobu jeho existence. Spolu s kolegyní později založila dětský folklorní soubor Lašánek, který úspěšně vystupoval na nejrůznějších akcích, natáčel v rozhlasu i televizi, při zdejší škole pracuje dodnes. V roce 1991 se stala šéfredaktorkou nově vydávaného místního zpravodaje a během 8 ročníků, po které tuto funkci vykonávala, se stal Hukvaldský občasník vyhledávaným a oblíbeným čtením pro naše občany.

Za všechno, co pro naše děti, společnost a své spoluobčany vykonala, jí patří náš velký dík. Vždy budeme na ni s láskou a úctou vzpomínat.

Redakce

Svátek plný úcty

Na konci října a počátkem listopadu uctíváme Památku zesnulých nebo také Dušičky, jak jsme zvyklí svátek nazývat. Naše hřbitovy ožívají ruchem, který během roku není zřejmý, a po několik dnů září do tmy světem tisíců svíček, které na hrobech našich drahých zesnulých rozžijáme. Náš vztah k zemřelým je nejen plný úcty, naplňuje nás také mystikou — obětování zemřelým se váže už k dobám předkřesťanským.

Zvyk uctívat památku zemřelých 2. listopadu zavedl na přelomu prvního tisíciletí benediktýnský opat Odillo z Cluny. Dodnes se v celé řadě evropských zemí slaví církevní svátek Všech svatých 1. listopadu, 2. listopadu pak Dušičky nebo také Vzpomínka na drahé zesnulé.

Návštěva hřbitova, kladení kytic a věnců, zapalování svíček a hlavně vzpomínky nejsou pouhou povinností. Je to pocta, láska. Opuštěný hrob svědčí o neúctě, jsou-li naživu ti, kdož by o hrob mohli pečovat.

Karla Klečková

Při příležitosti Památky zesnulých vzpomene všech našich spoluobčanů, kteří nás v poslední době opustili:

v roce 2002

Jarmila Budířská
Václav Budný
Jiří Hrček
Zdeněk Hvižd'
Anna Jašková
Marie Jurečková
Pavel Juřena
Jan Kaluža
Marie Kološová
Jiří Korneta
Jan Kozák
Anna Kubečková
Vlastimil Lepík
Milada Matulová
Jaroslav Nevluď
Alžběta Nováková
Růžena Piskořová
Marie Rožnovská
Bohumír Špíchal
Anežka Šubrtová
Adéla Zahradníková

v roce 2003

Arnošt Fabriger
Marie Fojtková
Bohumil Jeřábek
Jaroslav Jurečka
Luboš Kabát
Silvestr Kološ
Ladislav Korneta
Petr Korneta
Vilém Kuboš
Emilie Marková
Ludmila Mičanová
Karel Mužný
Josef Nevluď
Alena Polochová
Anežka Sasínová
Ludmila Smolíková

Čest jejich památce!
Redakce

Sousedé, a Hájov znáte?

Hájov najdeme asi 2—3 km od Hukvald. Je tvořen jen zčásti souvislými řadami domků, které jsou jinak roztroušeny po návrších jako samoty. Malé hájovské potoky se vlévají do většího Klenosu, ten pak do Lubiny.

Hájov byl založen v letech 1780—1798 při parcelaci panských dvorů Hájov, Haškovec a Rychaltice. Patřil k hukvaldskému panství, které bylo majetkem olomouckého biskupství. Obyvatelstvo se živilo zemědělstvím. Ves byla osídlena českými osadníky, přifařena a přiškolená byla k Rychalticím. Samostatná škola byla otevřena až v roce 1887.

Politickou správou patřil Hájov od roku 1850 k politickému okresu Místek, v letech 1879—1938 do politického okresu Nový Jičín. Při osvobození Hájova 5. května 1945 došlo na jeho území k těžkým bojům a bombardování.

Hájov jako samostatná obec zanikla v roce 1976 a provedenou integrací se stala součástí Příbora spolu s celou řadou okolních vesnic. Dnešní Hájov má cca 410 obyvatel a je místní částí Příbora.

Hájovčané žijí současným aktivním spolkovým a společenským životem. Jsou zde **Hasiči, Klub důchodců, Sportovní klub, Myslivci, Liga žen, Zahrádkáři**, politická strana je jedna, a to **KDU—ČSL**. Zde jmenované spolky a politická strana jsou významnými tvůrci a nositeli kultury a společenského života obce.

Místní samosprávu vykonává Osadní výbor, ustavený městskými orgány Příbora. Mezi významnější akce posledních 5 let patří rozšíření hřiště malé kopané, plošná plynofikace obce, plynofikace školy, doplnění veřejného osvětlení na křižovatce, úpravy vletišť a prostoru kolem hasičárny, oprava pomníku a okolí, renovace kříže z roku 1910, zřízení klubovny důchodců, úpravy bývalé školní tělocvičny, rozšíření klubovny hasičů, oprava cesty na Kopec a současná výměna autobusových zastávek.

Mnoho problémů na řešení však čeká. Některé jsou popsány v Programu obnovy vesnice, jiné, nové přináší sám život. Jedná se o opravy obecních domů, studie na zřízení kanalizace a ČOV, příprava stavebních míst, také údržba zeleně. Zájem je i o zřízení místního hřbitova.

Rozvoj kultury, osvěty výchovy a společenského života je především podporován prací místních spolků a organizací. Je dbáno o udržení, obnovu a rozvíjení místních kulturních a společenských tradic.

Přes mnohé dnešní starosti se však potřebujeme i zastavit a ohlédnout se a připomenout si i minulé události. Naši historii začal psát od 1. ledna 1924 pan řídící učitel Alois Štastný, první učitel naší školy, a následně pokračovali další hájovští kronikáři. Pro zájemce jsme zpřístupnili kopie našich kronik, a to i v elektronické podobě. V zapisování místních událostí chceme dále pokračovat.

Vlastimil Matula, předseda osadního výboru

Pozvánka

Nádherné barvy podzimu do lesů, ranní mrazíky do údolí, a spolu s nimi přichází 6. ročník skautského semináře.

SEMINÁŘ

**proběhne v sobotu 8. 11. 2003,
ve víceúčelovém sále při ZŠ Leoše Janáčka
v Hukvaldech**

PROGRAM:

7.00—7.45 registrace účastníků v budově ZŠ L. Janáčka v Hukvaldech

7.50—zahájení semináře

8.00—17.30 (polední přestávka od 12.00 do 13.00, mezi jednotlivými bloky budou 10 minutové přestávky)

• PSYCHOLOGIE DÍTĚTE VE VĚKU 12—15 LET

katedra Aplikované psychologie OU.

O složitém světě dospívajících a o tom, jak k nim lépe najít cestu.

• RESOCIALIZACE, PRÁCE VE VĚZEŇSTVÍ

Marek Jargus, spolupracovník nadace Podané ruce.

Co obnáší pobyt za mřížemi a jaké je začlenit se znovu do života venku.

• POZITIVNÍ PŘÍSTUP VE VÝCHOVĚ

Vít Bělohradský, ELŠ
(polední přestávka)

• KOMUNISMUS V NAŠICH DĚJINÁCH

Petr Maišaidr, Kim, ELŠ, zaměstnanec Úřadu pro vyšetřování komunismu a jeho host Milan Paumer — člen skupiny bratří Mašínů, který se v roce 1953 probojoval za svobodu.

18.00 mše svatá

Všechny vás srdečně zveme na toto setkání se zajímavými lidmi, nejen skauty, kteří nám mají určitě co říci — jak svými vědomostmi, tak také tím, co v životě krásného prožili a dokázali.

skauti střediska Sv. Jiří

Vína pro různé skupiny obyvatel

VÍNO PRO TVRDÉ MUŽE

Tvrďý muž se pozná nejen podle toho, že dobře snáší nepohodu počasí, je zdatným lovcem či dřevorubcem nebo že doma tluče pěstí do stolu či po několika tvrdých vychází z hospody. Tvrďý muž — gentleman — se pozná podle toho, jak dovede snášet nepřízeň osudu v rodině, v zaměstnání, mezi sousedy. Jak dovede i v kritických chvílích, nesnázích či neštěstí zachovat hladnou mysl, duchapřítomnost, ale i nezbytný optimismus a svým bližním dát najevo porozumění.

A takovým mužům nabízíme některá tvrdší suchá vína odrůdová, která i drsného chlapa zahřejí, potěší, vnuknou mu ušlechtilé myšlenky. Jsou to například Ryzlink rýnský a také Veltlínské zelené.

Vína z těchto prastarých odrůd, které své vlastnosti získávají z vápencových půd, zde pili naši předkové již v dobách Velkomoravské říše. Věříme, že zachutná i vám k vepřové pečení či pečené huse.

VÍNO PRO ZRALÉ ŽENY

Zde je skutečně těžký výběr a zavazuje nás odpovědná rada. Zralé ženě je přece nutno vyhovět ve všem! Víno musí být vyztřelé, harmonické, lahodné, spíše nasládlé, ale také aromatické a drobet romantické. Zralá žena bude jistě trvat na tom, aby víno bylo vhodným doplňkem k pokrmům, neboť si zaručeně potrpí na vkusné stolování. Myslím si, že Tramín uvitá většina z nich stejně jako Rulandské šedé nebo Saugvignon a Moravský muškát, protože tato těžká vína se dobře doplňují s těžkými a kořeněnými pokrmy — bifteky, husí játra a podobně.

Kořenitost Tramínu, podobná chuti lékořice, i chuť a vůně Sauvignonu, připomínající vůni černého rybízu, každopádně uspokojí všechny spotřebitelky našich odrůdových vín — i ty náročné.

(Z knihy Zrození vína)

Jaroslav a Věra Zahrádkovi

Naše rady

Aktuálně k reformě veřejných financí (1.)

Soubor projednávaných či už dokonce schválených zákonů v rámci reformy veřejných financí se dotkne tou či onou měrou každého z nás. V seriálu statí, které budou vycházet v letošním a příštím roce, chceme poradit našim čtenářům, jak zareagovat na některé změny, především daňové legislativy.

Jak zrušit firmu

V návrhu zákona o daních z příjmů je mj. i zavedení povinnosti platit minimální daň u živnostníků, kteří nevykazují žádný zisk;

připravuje se i povinnost o minimálních odvodech firem. Stát má zájem na tom, aby podnikatelské subjekty nebyly tzv. „spícími“ či nevykazovaly po dlouhá léta jen každoroční ztrátu. Proto pravděpodobně někteří vlastníci firem budou chtít podnikání ukončit.

Problematika zániku firmy je však nejméně tak složitá, jako její vznik

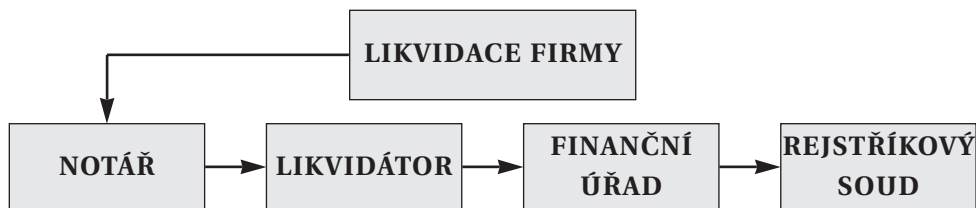
Proces směřující ke zrušení firmy bez právního nástupce je nazýván likvidací. Hned na počátku je potřeba rozlišit likvidaci od vyhlášení konkursu či vyrovnání. Záměrem konkursu či vyrovnání je primárně vypořádat majetkové závazky firmy s cílem zachovat firmu; nesledují tedy výmaz této firmy z obchodního rejstříku, což je naopak konečnou metou likvidace. Zrušení firmy likvidací není rovněž — na rozdíl od konkursu a vyrovnání — upraveno komplexně v jediném právním předpise.

Právní základ je třeba hledat v obchodním zákoníku.

Podle obchodního zákoníku se společnost zrušuje rozhodnutím soudu, kterému se předkládá písemná dohoda všech společníků rušené firmy, jež musí mít formu notářského zápisu (§ 151, 152 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „ObZ“). Společnost potom zaniká ke dni výmazu z obchodního rejstříku a tomuto zániku společnosti předchází její zrušení s likvidací podle § 68 ObZ.

V každém případě je proces likvidace „během na dlouhou trať“ a s likvidací je spjata řada poplatků za podání návrhů na obchodní soud, zveřejnění informace o likvidaci, poplatky za zrušení živnostenských listů, odměny notářů apod.

Schématicky můžeme kroky směřující k likvidaci podniku rozdělit podle následujícího schématu.

Pokud za prvotní dokument o snaze ukončit podnikání označíme dohodu společníků, která musí mít formu notářského zápisu, potom závěrečným úkonem je výmaz z obchodního rejstříku. Doba, která uplyne mezi těmito hraničními kroky, tj. mezi zápisem likvidace v obchodním rejstříku po zápis o výmazu, může být v optimálním případě menší jednoho roku, větší však trvá nepoměrně déle.

Návrh na zápis firmy „v likvidaci“

Návrh na zápis, který potvrzuje, že firma je v likvidaci, obsahuje název a vymezení společnosti, vlastní rozhodnutí společníků o likvidaci, jmenování likvidátora a návrh rozhodnutí, tj. změnu obchodního jména, kdy se k názvu společnosti připojí „v likvidaci“.

V samotném procesu zániku podniku

plní hlavní úkoly likvidátor. Rozhodnou-li společníci firmy o její likvidaci, musí si ustanovit osobu likvidátora.

Likvidátorem je vždy, vyjma peněžních ústavů, fyzická osoba způsobilá k právním úkonům, která nebyla trestána. Likvidátor vykonává svou funkci v obchodně-právním vztahu na základě písemné smlouvy o provedení likvidace. Tato smlouva je přílohou při podání návrhu na zápis vstupu firmy do likvidace u obchodního soudu.

Oznámení o likvidaci firmy

Ze zákona je povinnost podat oznámení o vstupu do likvidace v Obchodním věstníku a to opakovaně. O této skutečnosti je třeba rovněž vyrozumět finanční úřad, správu sociálního zabezpečení, zdravotní pojišťovnu a všechny věřitele, kteří mají pohledávky u rušené firmy podle schématu.

OZNÁMENÍ O LIKVIDACI FIRMY

OBCHODNÍ VĚSTNÍK

Osoba likvidátora firmy

Likvidátor je v procesu likvidace povinen především soustředit peněžní prostředky a dokončit běžné záležitosti v oblasti pracovněprávní, sociálního zabezpečení, nemocenského pojištění včetně všeobecného veřejného zdravotního pojištění, musí vypořádat veškeré zákonné odvody, daně a poplatky. Jeho úkolem je rovněž provedení inventarizací a to jak inventury finanční tak i personální, inventury závazků a pohledávek. V konečné fázi potom likvidátor zpeněžuje majetek likvidovaného podniku a podává informace o stavu a průběhu likvidace společníkům firmy.

Ke dni ukončení likvidace podniku sestaví likvidátor účetní závěrku, závěrečnou zprávu, obsahující konečné hodnocení průběhu likvidace a zprávu o naložení s majetkem likvidované firmy. Podmínkou pro ukončení likvidace je uzavření účetnictví společnosti s tím, že pohledávky jsou vyřešeny a závazky uhrazeny. V tomto případě likvidátor navrhne k jednání rozdělení likvidačního zůstatku, schválení zprávy o naložení s majetkem a zabezpečí úschovu spisového materiálu a účetních písemností v archivu.

Poté je třeba ještě jednat s finančním úřadem a živnostenským úřadem a konečně podat návrh na výmaz z obchodního rejstříku.

Souhlas finančního úřadu je jedním ze stěžejních v celém procesu likvidace a musí obsahovat doložku o nabytí právní moci. Místně příslušný správce daně na žádost poplatníka předá poplatníkovi písemné rozhodnutí o souhlasu správce daně s ukončením činnosti dle § 35 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů. Po získání souhlasu finančního úřadu je možné vyřídít i zrušení živnostenských listů. K tomu je zapotřebí písemná žádost na příslušný živnostenský úřad doložená souhlasem finančního úřadu a úhrada poplatku za každý zrušený list. Živnostenský úřad následně vydá

FINANČNÍ ÚŘAD

SPRÁVA SOCIÁLNÍHO ZABEZPEČENÍ

ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA

VŠICHNI VĚRITELÉ

rozhodnutí o zrušení živnostenských oprávnění.

Návrh na výmaz firmy

Podání návrhu na výmaz z obchodního rejstříku má smysl tehdy, když existuje potřebný souhlas finančního úřadu. Cena kolku je 3 000 Kč za výmaz z obchodního rejstříku.

Po uplynutí nezbytné doby potom společníci firmy obdrží usnesení obchodního soudu o výmazu společnosti z obchodního rejstříku. Proti tomuto rozhodnutí se ještě lze odvolat do 15 dnů, potom nabývá právní moci. Likvidace je skončena dnem výplaty likvidačního zůstatku, součástí výmazu je i seznam společníků, kteří ručí v případě potřeby i po zániku podniku za její závazky.

*doc. Ing. Jan Šíroky, CSc.
analytik
e-mail: jsiroky@mmo.cz*

Příště: Jak se změny v dani z přidané hodnoty v roce 2004 promítnou do rozpočtu domácností.

PRODEJ JATEČNÝCH KRŮT

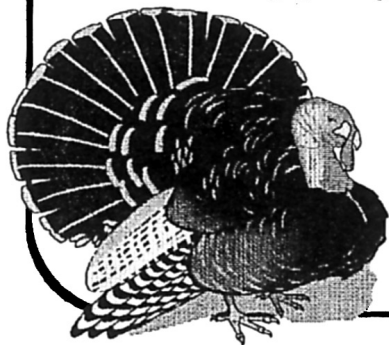
Drůbežárna PŘÍBOR - KLOKOČOV

prodává **JATEČNÉ KRŮTY**

POZOR
VÝHODNÁ CENA
47,- a 49,-Kč/kg

PRODEJ Po-Pá 8.00-11.00 15.00-17.00 hod.
So 8.00-12.00 h.

Bližší informace na tel. č.:

602 78 77 79, 724 15 44 15

nebo

556 852 752

Život ve stínu Kremlu

Jak se u nás žilo v letech 1948—1989

Již čtrnáct let uplynulo od tzv. „sametové revoluce“ a zejména mladá generace nemá takřka žádné povědomí o životě v období tzv. reálného socialismu“.

Muzeum Beskyd proto připravilo menší studijní výstavu, zaměřenou na období mezi únorem 1948 a listopadem 1989.

Výstava prostřednictvím dobových pramenů, trojrozměrných předmětů, autentických zvukových a filmových nahrávek přibližuje např. měnovou reformu v roce 1953, násilnou kolektivizaci, politické procesy, okupaci v roce 1968, oslavy 1. máje ve Frýdku–Místku a další.

Výstava potrvá do 17. listopadu 2003.

Pro veřejnost otevřeno v úterý, středa a pátek 14.00—16.00,
čtvrtek 14.00—17.00, sobota a neděle 13.00—17.00 hodin.

Čtvrtek 20. 11. v 17.15 hodin — přednáškový sál v Zeleném domě

Od totality ke svobodě

Beseda s autory výstavy „Ve stínu Kremlu“. Doplněno videoprojekcí dokumentárních snímků a promítání historických diapositivů — úspěchy socialistické společnosti, 1. máje ve Frýdku–Místku, výcvik jednotky rychlého nasazení — tzv. červených baretů, listopadové události 1989 a další.

Nepřehlédněte

č. 6/2003 uzávěrka 9. 12. 2003 v prodeji 19. 12. 2003

Do doby uzávěrky jednotlivých čísel nám prosím zasílejte své příspěvky, a to buď na Obecní úřad Hukvaldy, kterékoliv člence redakční rady nebo na e-mail karlakl@quick.cz.

V příštím čísle vás mimo jiné seznámíme s Plánem rozvoje obce na léta 2003 až 2006 a uvedeme zprávu o výsledku výběrového řízení na dodavatele Kabelové televize. Také bychom chtěli zveřejnit výsledek ankety o způsobu likvidace odpadu. Samozřejmě bychom rádi část posledního letošního čísla věnovali vánoční tematice.

Vydává Obec Hukvaldy. Redakční rada: Karla Klečková, Svatava Hrabovská, Mgr. Bronislava Hyklová, Mgr. Šárka Polachová. Autorem obrázku na titulní straně je akademický malíř Antonín Kroča. Uzávěrka tohoto čísla byla 16. října 2003. Za obsah článků ručí jeho autoři. Vyrobita Beatrix, Dobrá.